

FISKETS GANG

Utgitt av Fiskeridirektøren

POSTADRESSE: FISKETS GANG, FISKERIDIREKTORATET, RÅDSTUPLASS 10, BERGEN

Telefon: 30 300. Telegr. adr.: Fiskenytt. – Utkommer hver torsdag. Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 69 181, eller på bankgirokonto 15 152/82 og 31 938/84 eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor. Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 25,00 pr. år. Til Danmark, Island og Sverige kr. 25,00 pr. år. Øvrige utland kr. 31,00 pr. år. Pristarliff for annonser kan fåes ved henvendelse til Fiskets Gang.

Ved ettertrykk fra Fiskets Gang må bladet oppgis som kilde.

Nr. 49

3. DESEMBER

1964

50. ÅRGANG

AV INNHOLDET I DETTE NR:

Lovert og bestemmelser gitt i medhold av lov	Side 714
Kurs for fiskere i Sonar (Asdic) og Ekkolodd	« 714
Lønnsomheten av fisket med motorbåter under 40 fot i 1962	« 717

Fiskerioversikt for uken som endte 28. november 1964

I Nord-Norge var fiskeforholdene i uken til 28. november ikke så gode som uken før, og det ble nedgang i de landete mengder. På Møre, Vestlandet og Sørlandet var det stormfullt vær og lite fiske.

Fisk m.v. utenom sild, brisling og øyepål.

Finnmark: Det var delvis værhindring og ukepartiet ble derfor mindre enn forrige uke, nemlig 1 227 mot 2 013 tonn. Det deltok 380 båter, hvorav 16 trålere, 348 motorfarkoster og 16 åpne båter. Besetningen utgjorde 1 471 mann. Uken før deltok det 526 båter med 1 809 mann. Ukeutbyttet med trål ble på 246,6 tonn, garn og not 227,9 tonn, line 719 tonn, snøre 33,9 tonn. Det ble landet 723,8 tonn torsk, 278,8 tonn hyse, 148,8 tonn sei, 38,2 tonn brosme, 7,3 tonn kveite, 5,1 tonn flyndre, 6,9 tonn steinbit, 7,2 tonn uer, 6,6 tonn blåkveite. Av lever hadde en 463 hl, og det ble dampet 110 hl tran.

Troms: Ukefangsten ble på 800 tonn mot 927 uken før. Det ble innbrakt 476,6 tonn torsk, 83,8 tonn hyse, 120,9 tonn sei, 34,2 tonn brosme, 1,7

tonn steinbit, 2,3 tonn kveite, 23,5 tonn blåkveite, 44,5 tonn uer og 2,6 tonn reke.

Vesterålen: Andenes melder at straumforholdene var uheldige, men at det synes å stå bra tyngde med sei på feltet nå. Seien veier 2,9 kg gjennomsnittlig sløyd og kappet. Det er lite rogn i fisken – i uken bare 7 hl. Det synes med andre ord å være lite av moden fisk. Ukeutbyttet ble på i alt 228 tonn, hvorav 218 tonn sei (på garn), 7 tonn hyse og 4 tonn kveite.

Levendefisk: Fra Levendefisklagets distrikt ble det ført til Trondheim 22 tonn levende torsk, til Bergen 16 tonn. Brønnefartøy kom til Oslo 30. november med 20 tonn, et annet begynner levering i Kristiansand 2. desember. Bergen ble tilført 3 tonn levende torsk fra Sogn og Fjordane og 8 tonn småsei fra Rogaland. Hordaland og Bergen hadde 2 tonn levende torsk og 57 tonn levende småsei.

Møre og Romsdal: I uken som endte 22. desember ble det på Nordmøre landet 30,5 tonn ferskfisk, hvorav 6,7 tonn torsk, 6,5 tonn hyse og 9,8

Fisk brakt i land i Finnmark i tiden 1. januar—28. nov. 1964.

Fiskesort	Mengde	Anvendt til					
		Ising og frysing		Salting	Henging	Hermetikk	Oppmaling
		Rund	Filet				
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Skrei	² 5 843	458	3 456	955	974	—	—
Loddetorsk . .	³ 19 329	1 068	8 767	1 897	⁴ 7 597	—	—
Annen torsk . .	11 754	1 191	7 717	567	⁵ 2 279	—	—
Hyse	17 790	4 599	11 605	59	1 527	—	—
Sei	50 869	1 212	⁷ 19 619	2 350	⁸ 10 023	—	17 665
Brosme	1 201	—	—	—	1 201	—	—
Kveite	263	263	—	—	—	—	—
Blåkveite . .	469	469	—	—	—	—	—
Flyndre	340	340	—	—	—	—	—
Uer	2 641	2 641	—	—	—	—	—
Steinbit . . .	2 157	2 157	—	—	—	—	—
Reke	272	272	—	—	—	—	—
Annen fisk . .	101	⁸ 101	—	—	—	—	—
I alt	¹ 113 029	14 771	51 164	5 828	23 601	—	17 665
« pr. 30/11-63	118 024	20 477	52 670	4 220	39 622	—	1 035
« pr. 1/12-62	106 277	23 556	46 043	6 304	30 346	—	28

¹Lever 25244 hl. Tran 1884 hl (I tiden etter 27/6). ²Damptran 840 hl. Rogn 548 hl, hvorav saltet 192 hl, fersk 356 hl. ³Tran hl. 4133 Rogn 367 hl, hvorav saltet 203 hl, fersk 164 hl. ⁴Herav 516 tonn rotskjær ⁵Herav 336 tonn rotskjær. ⁶Herav 182 tonn rotskjær. ⁷Herav 121 tonn til dyrefôr. ⁸Dyrefôr.

tonn hå var de største postene. Det var som kjent dårlig vær, og dårlig vær var det også i uken til 28. november. Det lokale utbytte ble lite, men det kom en færøysk linebåt med 50 tonn ferskfisk og ett færøysk fiskefartøy med 200 tonn saltfisk. Det siste kom fra Grønland. Sunnmøre og Romsdal melder om storm og lite fiske i siste uke. Fra kystfarvann ble det landet 19,5 tonn torsk, 1 tonn sei og 2,5 tonn hyse = tilsammen 23 tonn fisk.

Fjerne farvann: Til Ålesund kom det i uken 3 linebåter med 185 til 265 tonn saltet fisk, tilsammen med 640 tonn.

Sogn og Fjordane: Som på Møre var det storm og lite fiske. Ukefangsten ble på 49 tonn, hvorav en nevner 17,6 tonn torsk, 6 tonn hyse, 2,3 tonn lyr, 3,7 tonn brosme, 1,8 tonn lange, 5,3 tonn hå og 9,8 tonn diverse. Det har vært dårlig vær også ved Shetland i det siste.

Hordaland: Ukefangsten inkl. levende fisk ble 109 tonn. Av død fisk ble det landet 4 tonn sei og lyr, 1 tonn torsk, 2 tonn lange og brosme, 1 tonn diverse, 41 tonn hå og 1 tonn reke.

Rogaland: Det ble landet 127 tonn fisk, hvorav

Fisk brakt i land i Troms i tiden 1. januar—28. nov. 1964.

Fiskesort	Mengde	Anvendt til				
		Ising og frysing		Salting	Henging	Hermetikk
		Rund	Filet			
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Skrei	¹ 2 983	195	659	1 659	470	—
Annen torsk . .	11 824	890	6 077	3 028	1 829	—
Sei	15 684	246	4 867	1 628	8 943	—
Brosme	2 567	—	—	8	2 559	—
Hyse	1 714	607	789	—	318	—
Kveite	164	164	—	—	—	—
Blåkveite . .	6 566	3 109	3 457	—	—	—
Flyndre	16	14	2	—	—	—
Uer	1 382	264	1 115	3	—	—
Steinbit . . .	792	39	753	—	—	—
Størje	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—
Annen	82	5	18	33	26	—
Reke	1 528	1 046	—	—	—	482
I alt	45 302	6 579	17 737	6 359	14 145	482
« pr. 30/11-63	45 252	7 203	19 506	4 029	14 169	345
« pr. 1/12-62	42 520	7 524	15 219	5 773	13 688	316

¹Tran 1511 hl. Lever 623 hl. Rogn 1537 hl, hvorav saltet 275 hl fersk 1262 hl.

40 tonn levende og 25 tonn død konsumfisk og 62 tonn pigghå.

Skagerakkysten: Det meldes om ukefangst på 60 tonn av vanlige fiskesorter samt 20 tonn av pigghå.

Oslofjorden: Fjordfisk mottok i uken 7,5 tonn fisk og 9 tonn pigghå.

Makrellfisket: Det er slutt på det ordinære makrellfiske, men det ble tatt noen snurpe- og trålfangster, som tilsammen utgjorde 705 tonn, hvorav 678 tonn ble solgt til mel, resten til konsum. Det var dårlig vær.

Skalldyr: Av reke hadde Fjordfisk 6,5 tonn kokte og 6,5 tonn rå, Skagerakfisk 20 og 15 tonn, Rogaland Fiskesalslag 0,5 tonn kokte. Enn videre hadde Hordaland 1 tonn, og Troms 2,6 tonn. Skagerakfisk melder om 1 tonn hummer og Fjordfisk om 250 kg.

Sild, brisling og øyepål.

Feitsild- og småsildfisket: Værforholdene var delvis dårlige i Nord-Norge og ukeutbyttet ble derfor bare 33 430 hl mot 74 380 hl uken før. Alt er fabrikkvare. Finnmark hadde 7 270 hl, hvorav på Varangerfjord 930, Laksefjord 830, Refsbotn 3 000,

**Fisk brakt i land i Møre og Romsdal i tiden 1. januar—
21. november 1964.¹**

Fiskesort	Mengde	Anvendt til					Fiskemel og dyrefor
		Ising og fry- sing	Sal- ting	Hen- ging	Her- me- tikk		
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	
Skrei	4 3 068	5 1 443	814	16	795	—	
Annen torsk ..	16 614	2 736	13 564	65	249	—	
Sei	18 252	9 410	7 624	553	245	420	
Lyr	186	186	—	—	—	—	
Lange	9 601	2 601	7 000	—	—	—	
Blålange	631	—	631	—	—	—	
Brosme	6 849	4	6 264	581	—	—	
Hyse	2 571	2 397	66	6	102	—	
Kveite.....	1 098	1 098	—	—	—	—	
Rødspette....	105	105	—	—	—	—	
Mareflyndre ..	—	—	—	—	—	—	
Ål	3	3	—	—	—	—	
Uer	22	22	—	—	—	—	
Steinbit.....	—	—	—	—	—	—	
Skate og rokke.	447	447	—	—	—	—	
Håbrann	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	3 200	3 200	—	—	—	—	
Makrellstørje ..	25	25	—	—	—	—	
Annen fisk....	830	829	1	—	—	—	
Hummer	11	11	—	—	—	—	
Reke	147	90	—	—	57	—	
Krabbe	180	80	—	—	100	—	
I alt.....	263 840	24 687	35 964	1 221	1 548	420	
Herav:							
Nordmøre	15 374	5 522	8 189	1 131	112	420	
Sunnmøre og Romsdal ...	48 466	19 165	27 775	90	1 436	—	
I alt 23/11 1963	64 209	26 632	31 605	4 437	1 102	433	
« « 24/11 1962	59 994	21 589	31 473	5 430	1 469	33	

¹ Etter oppgaver fra Norges Råfisklag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag. Omfatter også fisk fra fjerne farvann. Saltfisk er omregnet til sløyd hodekappet vekt ved å øke saltfiskvekten med 72°/_o. ²Lever 10320 hl. ³Herav 2406 tonn saltfisk o: 4139 tonn råfisk. ⁴Damptran 1173 hl. Rogn 2110 hl, hvorav saltet 910 hl, fersk 1161 hl. ⁵Herav til flet 5 tonn. ⁶ Herav 5919 tonn saltfisk o: 10181 tonn råfisk.

Repparfjord 260 og Leirbotn i Alta 2 250. I Troms ble det tatt 12 010 hl, hvorav på Nordreisa 280, Ulsfjord 1 300, Ersfjord 100, Mefjord, Senja 700, Malangen 350, Dyrøysundet 1 200, Kafjord og Kvefjord 1 500, Astafjordene 6 580. Nordland hadde 14 150 hl, hvorav på Gavlfjord 600, Tysfjord 1 840, Sagfjord 5 970 og Helgeland 5 740 hl.

Nord-Trøndelag: Ukefangsten utgjorde 3 240 hl, hvorav til frysing og salting 168, hermetikk 1 600, olje 1 472.

Buholmsråsa—Stad: En hadde om lag 3 900 hl i Sør-Trøndelag, 1 000 på Nordmøre, 900 i Romsdal

**Fisk brakt land i Sogn og Fjordane i tiden 1. januar—
21. november 1964.¹**

Fiskesort	I alt	Av dette til				
		Ising og frysing	salting	heng- ing	herme- tikk	opp- maling
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	1 739	1 395	344	—	—	—
Sei	1 855	1 366	353	136	—	—
Lyr	145	145	—	—	—	—
Lange	1 036	550	486	—	—	—
Brosme	710	251	459	—	—	—
Hyse	854	854	—	—	—	—
Kveite	712	712	—	—	—	—
Rødspette ..	68	68	—	—	—	—
Skate	64	64	—	—	—	—
Pigghå	9 933	9 933	—	—	—	—
Makrellst.	—	—	—	—	—	—
Hummer ..	3	3	—	—	—	—
Reker	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—
Annen fisk ..	332	269	4	—	—	59
I alt	17 451	15 610	2 166	136	—	59
« pr.23/11-63	20 860	17 980	2 358	522	—	—
« « 24/11-62	20 091	17 790	1 602	699	—	—

¹ Etter oppgave fra Sogn og Fjordane Fiskesalslag.

² Herav 202 tonn saltfisk o: 347 tonn råfisk.

og 400 på Sunnmøre. Det ble fisket 1 990 hl feitsild og 4 317 hl småsild, hvorav til hermetikk 14 og 1 832, fabrikk 211 og 1 556. Enn videre ble 962 hl feitsild brukt til salting og 40 hl til innlandsomsetning. Av småsild ble 254 hl solgt til fiskefor og 675 hl til dyrefor.

Sør for Stad ble det i Sogn og Fjordane og Nordhordland tatt 197 hl sild 1/12 og 13/19.

Fjordsild: Fjordfisk hadde 1 tonn og Skagerakfisk 3 tonn.

Brisling: Det ble på Vestlandet tatt 770 skjegger brisling.

Snurpe- og trålfisket i Nordsjøen/Skagerak: Fisket lå nede grunnet uvær. Randesund hadde i uken tilgang på 574 hl trålsild, Egersund 2 866 hl snurpesild. Fra trålere tilførtes Egersund 429 hl øyepål, Haugesundsområdet 4 351 hl og Bergensområdet 665 hl. Disse leveranser på tilsammen 3 440 hl sild og 5 445 hl øyepål ble anvendt til mel og olje. Dessuten ble Haugesundsområdet tilført 5,2 tonn trålsild til salting. Av makrell ble som nevnt 678 tonn levert til mel.

Feitsild- og småsildfisket 1. januar—28. november 1964.

	Finnmark—Buholmråsa ¹		Buholmråsa—Stad		Stad—Rogaland ³		Samlet fangst	
	Feitsild	Småsild	Feitsild	Småsild	Feitsild	Småsild	Feitsild	Småsild
	hl	hl	hl	hl	hl	hl	hl	hl
Fersk eksport.....	10	13	216 176	1 008	252	—	16 438	1 021
Saltet	3 514	724	12 104	2 371	2 564	509	18 182	3 604
Hermetikk	—	1 571	865	52 989	1 534	71 180	2 399	125 740
Fabrikk-sild	254 581	491 354	274 909	167 020	5 874	57 289	535 364	715 663
Agn	17 213	1 631	64 951	1 685	2 295	379	84 459	3 695
Fersk innenlands	1 117	11	7 046	43 754	6 039	3 018	14 202	6 783
I alt	276 435	495 304	376 051	228 827	18 558	132 375	671 044	856 506
I alt pr. 30/11 1963	1 337 202	1 012 630	134 252	296 963	41 419	212 037	1 512 873	1 521 630
I alt pr. 1/12 1962	1 641 353	951 913	79 505	237 118	23 289	57 472	1 744 147	1 246 503

¹ Lodde til fabrikk 202 130 hl. Agn 198 hl. Øyepål til fabrikk 1503 hl. ² Herav 16 052 hl til filet. ³ pr. 30/9-64. ⁴ Herav til fiskefor 2322 hl, til dyrefór 675 hl.

Summary.

Owing to unfavourable weather the landings in North Norway were smaller in the week ending November 28th than during the preceding 8 days. Of white fish 1 227 tons were landed in Finnmark and 800 tons in Troms compared with 2 013 and 927 tons in the preceding week. In western and southern Norway only small quantities of fish were landed. Of the more substantial quantities, the landings of 640 tons of salted cod at Alesund by three vessels arriving from Western Greenland, may be mentioned.

Lover og bestemmelser gitt i medhold av lov.

Sjøfartsdirektoratet har den 26. oktober 1964 utferdiget Forskrifter om sikringstiltak mot brann på fiske- og fangstfartøyer.

Forskriftene er inntatt i Norsk Lovtidend nr. 39 for 23. november 1964.

Kurs for fiskere i Sonar (Asdic) og Ekkolodd

Fiskeridirektoratet vil 5.—13. januar 1965 arrangere et kurs i sonar (asdic) og ekkolodd i Kristiansund N. Kurset vil omfatte 5 dagers undervisning i land og 3 dagers øvelser på sjøen. Undervisningen er gratis, men deltakerne må betale reise og opphold selv. Deltakerantallet er begrenset.

Søknad om opptakelse som stiles til Fiskeridirektoratet, Bergen, må gi opplysninger om utdanning, stilling ombord og søkerens behov for kunnskaper om sonar og ekkolodd. Søknaden må være direktoratet i hende innen 14. desember d. å.

Makrellfisket 1964.¹

Anvendelse	1964		1963
	i tiden 16/11-21/11	I alt pr. 21/11	I alt
	tonn	tonn	tonn
Fersk innenlands.....	—	4 203	3 935
Fersk eksport.....	—	902	2 240
Frysing, rund.....	—	2 568	3 197
Frysing, filetert	—	555	3 989
Frysing, sløyd	—	2 052	1 989
Agn.....	—	2 953	2 515
Salting	—	3 054	3 089
Hermetikk	—	1 722	1 577
Fórmel	1 145	25 449	21
Røking	—	216	204
Diverse	—	12	6
I alt	1 145	43 686	22 762

¹ Etter oppgaver fra Norges Makrellag S/L.

EKKOLODD, SONAR OG RADIOTELEFONER

Ut- landet

Islands torskefiskerier.

Ifølge underretning fra Fiskifjelag Islands utgjorde utbyttet av Islands torskefiskerier i tiden 1. januar — 31. august i år i alt 360 134 tonn fisk (rund vekt) sammenliknet med 311 229 tonn i samme tidsrom i fjor. Av fangsten er 23 748 tonn eksportert iset (i fjor 21 363), 158 371 tonn er anvendt til filet (i fjor 141 785), 80 667 tonn brukt til hengning (i fjor 66 971), 84 635 tonn er saltet (i fjor 68 354), 24 tonn benyttet til hermetik (i fjor 35), 2 923 tonn er solgt til melfabrikker (i fjor 2 811) og 9 766 tonn solgt til andre anvendelser (i fjor 9 910).

Sildefisket ved Sydvest-Island.

Været har begrenset høst- og vintersildfisket ved Sydvest-Island, skrives det fra Reykjavik den 17. november. Inntil lørdag 14. november d. å. var totalfangsten 128 625 oppmålte tønner, dvs. en ukefangst på 23 928 tønner. På samme tid i fjor var totalfangsten 179 560 oppmålte tønner.

I forbindelse med den nye protokoll vedrørende varebyttet mellom Island og Polen ble det i Reykjavik den 7. november d. å. inngått en kontrakt mellom de to land om salg av 30 000 tønner saltet sørlandssild. Det antas at kontrakten i løpet av inneværende måned vil bli endret til å omfatte 40 000 tønner. Prisen er noe høyere enn i fjor. Saltingen av denne silden skal være avsluttet innen utgangen av januar måned 1965, og silden må ha en fettprosent på minimum 15. Avskipningen av silden skal påbegynnes i januar måned 1965, og skal være avsluttet innen 1. mars.

Island har tidligere inngått kontrakter med en del andre land om salg av sørlandssild, således med USA for 15 000 tønner, Sovjet-Samveldet 65 000 tønner, Sverige 5 000 tønner. Dessuten skal Øst-Tyskland, Romania, Tsjekkoslovakia, Israel, Danmark m. fl. land kjøpe mindre kvanta.

I en kommentar til de inngåtte kontrakter uttaler en representant for Eksportnevnden for sild at utsiktene for salg av sørlandssild ikke var gode i sommer på grunn av konkurransen fra andre land. Med de kontrakter som nå er inngått, må imidlertid avsetningen av saltet sørlandssild anses sikret.

Den Sovjettiske fiskeflåte.

Under tittelen «Havarier skulle ikke forekomme» skriver lederen for Sovjet-Samveldets hovedinspeksjon for fiskeflåten følgende i «Vodnyj Transport» for 24. november følgende:

«— I de siste årene er industrifiskeflåten blitt komplettert med nye, moderne fartøyer, utstyrt etter teknikkens siste ord. Til fiske og hvalfangst brukes nå skip på opptil 45 tusen tonns displacement.

Dette gjør det nødvendig å forbedre organiseringen av arbeidet ombord og høyne sikkerheten i navigasjonen. Takket være forbedring i opplæringsarbeidet blant mannskapene,

styrking av sjødyktighetskontrollen og høyning av kravene til lederkadrene har hyppigheten av havarier i fiskeriindustrien stadig gått nedover.

Den økende bruk av det nyeste elektro-navigasjonsutstyr i flåten har tvunget lederne av fiskeflåten til å ofre større oppmerksomhet på oppbyggingen av reparasjonsbaser. I Vladivostok, Nakhodka og Klaipeda har verkstedene moderne utstyr. I de fleste andre havner i Østersjøen og Nord-bassenget har man liten kapasitet og kan ikke fullt ut dekke fiskeflåtens behov. Flåten blir meget dårlig forsynt med reservedeler til gyrokompass og radar, og følgelig er en del av apparatene på fartøyene ute av drift.

I fjor ble redningstjenesten omorganisert. Nå arbeider redningsslepebåtene «Zapryba» (Vestfisk) og «Sevryba» (Nordfisk) i Atlanteren, Norskehavet og Nordishavet etter en felles plan under stadig kontroll av Statens hovedinspeksjon for fiskeflåten.

Et stort antall havarier skjer på grunn av grove brudd på reglementet for teknisk vedlikehold av flåten og dessuten på grunn av utilfredsstillende reparasjoner. Andelen av havarier av tekniske årsaker vokser og utgjør størstedelen av det samlede antall havarier i industrifiskeflåten. Tapene i denne sammenheng utgjør en uhyre stor sum.

Manglene i det tekniske vedlikehold av flåten er i første rekke forårsaket av det lave nivå av utdannelsen av spesialister. En spesielt vanskelig situasjon er oppstått på skip med elektrofremdrift og på skip som er godt utstyrt med elektroteknisk apparatur.

I forbindelse med at flåten utstyres med moderne utstyr for fangst og bearbeidelse av fisken — komplisert utstyr — er det svært viktig å høyne kvalifikasjonene til flåtens offisersstand. Det er nå uomgjengelig påkrevet å tildele undervisningsanstaltene 6—8 moderne undervisningsfiskefartøyer. Undervisningen av kadrene i «masseyrkene» (motroser, elektrikere, maskinister, fyrbøtere og kokker) er utilstrekkelig organisert i de spesialiserte yrkestekniske skoler.

Den lokale industriadministrasjon og fiskekolkhosforbundene i Det fjerne østen tar ikke de påkrevde forholdsregler for å sikre arbeidet på småfartøyene, enda disse har en betydelig andel i fangsten. Fiske- og slepebåtflåten som tilhører fiskeorganisasjoner og fiskekolkhoser på kysten av Sakhalin og Kamchatka er i en dårlig forfatning. Således seilte noen av fartøyene i Oljotorsk fiskekombinat i Kamchatka fiskeadministrasjonen hele sesongen 1963 med dokumenter hvis gyldighet var utløpet. I fiskekolkhosen Oktoberrevolusjonen er flåten utslitt. Det ble derfor nødvendig for Statsinspeksjonen å sende

*Unngå ergrelser — Reduser kostnadene
Bruk tette, kontrollerte*

SILDETØNNER

❖

O. G. AXELSENS FABRIKKER A/s
FLEKKEFJORD

en del av fartøyene til opphogging. Fortsatt bruk av den ville ha satt fiskernes liv i fare. Ved inspeksjon av flåten i fiskekolkhoset Levchenko var mange fiskefartøyer i usanitær tilstand: rustne skrog, søppel i lugarene, sengetøyet var ikke skiftet på månedsvis og mannskapene hadde ikke vært til legeundersøkelse. På de små linebåtene og slepebåtene var nattvaktjenesten og oppsynet med flåten fra land dårlig organisert, og dette fører også til havarier og ulykker. Man har ved bedrifter og kolkhoser i Det fjerne østen ennå ikke gått bort fra den praksis å frakte passasjerer på dertil uegnede fiskefartøyer.

Når det gjelder «Sevryba»s flåte er det typisk at i de to siste år har antallet havarier på grunn av navigasjonsfeil sunket, men samtidig har antall havarier forårsaket av brudd på reglene for pass og behandling av motorer, mekanismer og apparater øket.

I særlig grad har tilfellene av skade på motorer og kjeler på damptrålerne blitt hyppigere på grunn av brudd på timeplanen for overhalinger, slapp kontroll av smøringssystemet og feil regulering av brenselssystemet.

På «Zapryba»s flåte inntraff det i 1963, som resultat av brudd på selve grunnlaget for skipsfarten, reglene for teknisk vedlikehold og reglementet for tjeneste på fartøyer i SSSR's fiskeflåte: 19 kollisjoner, 7 grunnstøtninger, 5 branner, 41 skader på styremekanismer og propeller og dessuten mange havarier og skader på hovedmotorer, mekanisk utstyr og apparatur.

Ved inspeksjon av fartøyene i Latvia fikk 6 trålere karakteristikken «i dårlig teknisk forfatning». På tre fartøyer var korrigeringen av kart utrolig forsømt, på 19 manglet «Etterretninger for sjøfarende». Havnekontrollen forbød 24 skip å gå til sjøs på grunn av manglende navigasjonshjelpemidler, mangler i den tekniske klargjøring og andre grunner.

For en videre forbedring av sikkerheten til sjøs og en høyning av vedlikeholdsnivået i fiskeflåten og fiskekolkhosene er det uomgjengelig nødvendig å gjøre utdannelsen av elektromekanikere og radioteknikere i høyere og midlere spesialutdannelseanstalter bredere. Dessuten må man organisere avdelinger for teknisk vedlikehold av flåten og avdelinger for sjøfart og elektronavigasjon i Hovedadministrasjonen og Produksjonsadministrasjonene for å skaffe en teknisk kyndig ledelse av den moderne industrifiskeflåte. Tapene som skriver seg fra havarier er meget store, og derfor må hver sjømann gjøre alt for å forhindre at de skjer».

Dansk fiske i oktober måned.

Det berettes om gode driftsforhold og et månedsutbytte på 106 000 tonn, hvorav 18 000 tonn ble landet av utenlandske, for det meste svenske fartøyer. Utbyttet ligger 37 000 tonn høyere enn i samme måned i fjor, men 6 000 tonn under utbyttet i september i år.

Av flatfisk ble det tatt 6 700 tonn, hvorav 5 900 tonn rødspette. Rødspettefangsten lå 1 000 tonn høyere enn i oktober i fjor, mens det av skrubbe og sandflyndre ble fisket dobbelt så meget. Av rødspetten ble 3 100 tonn fisket i Nordsjøen, 2 100 tonn i Skagerak.

Torskutbyttet ble på 3 600 tonn, som er 500 tonn mer enn i oktober i fjor og september i år. Det ble tatt 1 200 tonn i Nordsjøen, 350 tonn i Skagerak.

Sildefisket ga dobbelt så stort utbytte som i oktober i fjor, nemlig 64 000 tonn. Trålfisket i Nordsjøen utbrakte 35 000

tonn og i Skagerak 18 000 tonn. Enn videre ble det fisket 6 000 tonn i Kattegat, 3 400 tonn på Belthavet. Om lag en fjerdedel av månedsfangsten ble avsatt til konsum, resten til mel og olje.

Brislingutbyttet på 900 tonn ble hovedsakelig anvendt i mel- og oljeindustrien.

Det ble landet 2 200 tonn makrell, noe mindre enn i fjor. Fangsten ble for det meste tatt i Nordsjøen i forbindelse med sildefisket, og dessuten med partrål ca. 20 n. mil nordvest av Hirtshals.

Det meldes enn videre om fangst av 700 tonn og 30 tonn håbrann samt 150 tonn laks. Lakseutbyttet var 3 ganger så stort som i samme måned i fjor.

Månedens utbytte av krepsdyr ble 400 tonn sjøkreps og 175 tonn dypvannsreke — 250 tonn mer enn i fjor i oktober.

I Limfjorden ble det tatt 1 700 tonn skjell og 500 tonn sjøstjerner.

En fellesauroppeisk fiskeripolitikk er nødvendig.

I «Journal do Comercio» for 4. november omhandler lederartikkelen nødvendigheten av en felles europeisk fiskeripolitikk. Den bygger på en artikkel i det spanske tidsskrift «Industrias Pesqueras».

Artikelen har sitt utgangspunkt i det pågående kappløp mellom den tekniske utvikling og fiskebestanden: For å kompensere nedgangen i fangstmengdene forbedres teknikken med en ny reduksjon av fiskebestanden og fangstmengden som resultat. Denne onde sirkel karakteriseres av stadig større fiskefartøyer og bedre fangstmetoder. Noen forsøker riktignok å gå mot strømmen. Det mest overraskende eksempel er de skandinaviske land. Forfatteren henviser til Danmark som i 1963 klarte å øke fangsten til 800 000 tonn, til tross for en fiskeristruktur utelukkende av håndverksmessig karakter. Men sammenliknet med den industrilignende innsats fra Japans og Sovjet-Samveldets kjempeflåter får de tradisjonelle fiskemetoder en tilbakeleggende karakter. Også i land som Tyskland, Storbritannia og Spania begynner man nå å helle til den oppfatning at det er bedre å fryse fisken hel på havet enn å filetere den i land, et arbeid som trenger mer arbeidskraft, flere maskiner og mer kapital. Stillet overfor spørsmålet om de mest økonomiske metoder er man på jakt etter en metode for rask nedfrysing som gjør det mulig å filetere på land den fisk som er dypfrosset på havet. I betraktning av at en del land har den geografiske fordel å ligge nær de store fiskebanker vil det oppstå spørsmål om hvem som vil seire i kampen mellom frysing på land og frysing på havet.

Etter hvert vil man i fiskeriene som i landbruket stå overfor et alminnelig system med nasjonale subsidier til fiskerier næringen, en utvikling som vil ha fatale konsekvenser selv om tiltakene isolert sett kan rettferdiggjøres ut fra sosiale og økonomiske hensyn.

Forfatteren henleder oppmerksomheten på at det foreløpig bare eksisterer 2 store markeder for frossenfisk, nemlig U.S.A. og Vest-Europa. Konsekvensen er at størstedelen av frossenfisken vil bli konsumert i de høyt industrialiserte land som allerede er godt forsynt med matvarer.

Forfatteren hevder at de endringer som nå finner sted innen fiskerier næringen i alle land gjør det nødvendig å finne fram til en «felles pan-europeisk» fiskeripolitikk med en stadig større harmonisering av fangstvilkårene i hvert land og en felles tollpolitikk.

Melding fra Fiskeridirektoratet,
Kontoret for driftsøkonomiske undersøkelser.

LØNNSOMHETEN AV FISKET MED MOTORBÅTER UNDER 40 FOT I 1962

1. Innledning.

I Fiskeridirektoratets kontor for driftsøkonomiske undersøkelser har det i en rekke år vært foretatt statistisk-økonomiske undersøkelser av lønnsomheten for forskjellige størrelsesgrupper av fiskebåter. Fra og med 1959 omfatter disse undersøkelsene også båter under 40 fot — i det etterfølgende kalt *småbåter*. 1959 ble imidlertid ansett for å være et prøveår, og bare enkelte av de resultatene en da kom fram til ble derfor offentliggjort. Den første fullstendige meldingen om lønnsomheten av fisket med motorbåter under 40 fot, omfattende året 1960, ble offentliggjort i «Fiskets Gang» nr. 43, 1963. Resultatene fra undersøkelsen i 1961 ble offentliggjort i «Fiskets Gang» nr. 22, 1964.

I denne meldingen legger en fram resultatene fra undersøkelsen i 1962. Denne undersøkelsen følger

i det vesentligste de samme linjer som undersøkelsen for 1961. En kan derfor på de fleste punkter foreta en direkte sammenlikning med resultatene fra undersøkelsen i 1961.

2. Om utvalget.

På grunn av det store tall på småbåter som driver fiske, fant en det utelukket å hente inn driftsresultater for samtlige småbåter. Ifølge fiskeritellingen for 1960 var det således tilsammen ca. 23 500 dekte og åpne fiskebåter med motor under 40 fot som ble brukt til fiske i tellingsåret. En måtte derfor som i de foregående år nøye seg med et utvalg av småbåter, og bearbeide driftsresultatene fra disse.

Av praktiske grunner er undersøkelsen for det første begrenset til et utvalg av kystkommuner. Kommunene ble i 1959 valgt ut på en slik måte

Tabell 1. ANTALL ÅPNE OG DEKTE BÅTER UNDER 40 FOT I ALT¹ OG I UTVALGET 1962. REPRESENTASJON.

Båter fra:	Under 20 fot				20–24,9 fot				25–34,9 fot			
	Antall båter i alt	Herav i utv. kommuner		Representasjon (3):(2) pst.	Antall båter i alt	Herav i utv. kommuner		Representasjon (7):(6) pst.	Antall båter i alt	Herav i utv. kommuner		Representasjon (11):(10) pst.
		I alt	I utv. av båter			I alt	I utv. av båter			I alt	I utv. av båter	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
Nord-Norge	7 433	1 237	48	4	5 892	973	89	9	2 436	324	24	7
Trøndelag–Rogaland	3 743	702	11	2	7 163	1 547	84	5	4 122	665	32	5
Skagerakkysten	248	89	1	1	1 417	400	4	1	509	163	10	6
Kysten i alt	11 424	2 028	60	3	14 472	2 920	177	6	7 067	1 152	66	6

Båter fra:	35–39,9 fot				I alt under 40 fot			
	Antall båter i alt	Herav i utv. kommuner		Representasjon (15):(14) pst.	Antall båter i alt	Herav i utv. kommuner		Representasjon (19):(18) pst.
		I alt	I utv. av båter			I alt	I utv. av båter	
	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)
Nord-Norge	931	157	19	12	16 692	2 691	180	7
Trøndelag–Rogaland	794	157	19	12	15 822	3 071	146	5
Skagerakkysten	125	57	10	18	2 299	709	25	4
Kysten i alt	1 850	371	48	13	34 813	6 471	351	5

¹ Tallene er hentet fra Merkerregisteret 1961. Omfatter også 162 båter uten motor.

at de med hensyn til struktur og inntektsforhold i fisket tilsammen skulle gi et brukbart tverrsnitt av den norske fiskerinæringen. De kommuner som ble valgt ut fra de forskjellige fylkene var:

Finnmark: Vardø by, Måsøy og Alta.

Troms: Skjervøy, Hillesøy og Andørja.

Nordland: Bø, Borge, Leiranger, Gildeskål, Dønnes og Brønnøy.

Nord-Trøndelag: Vikna.

Sør-Trøndelag: Roan og Fillan.

Møre og Romsdal: Smøla, Sør-Aukra og Herøy.

Sogn og Fjordane: Selje og Solund.

Hordaland: Fjell, Bremnes og Fjelberg.

Rogaland: Skudenes, Kvitsøy og Eigersund.

Vest-Agder: Hidra og Oddernes.

Telemark: Kragerø.

Østfold: Rygge og Hvaler.

Dette utvalg av kommuner har en senere beholdt, med unntak av at Fjelberg kommune i Hordaland gikk ut i 1962 uten å bli erstattet med noen ny kommune.

Fra hver av disse kommunene er et utvalg av småbåter med i undersøkelsen.

Ifølge Fiskeridirektørens register over merkepliktige fiskefarkoster var det pr. utgangen av 1961 i disse kommuner tilsammen 6 471 åpne og dekte motorbåter under 40 fot, eller om lag 19 prosent av tallet for hele riket. Ikke alle disse båtene blir nytt til ervervsmessig fiske av nevneverdig betydning. På grunnlag av blant annet opplysninger fra de lokale fiskerlag i utvalgskommunene om hvilke småbåter som kan sies å bli brukt til ervervsmessig fiske av noen betydning, henvendte en seg til en rekke småbåteiere som antas å opptjene en ikke ubetydelig del av sin årsinntekt på småbåtfiske, og ba dem sende inn driftsoppgave på et særskilt utarbeidet skjema. For 1962 fikk en inn 351 skjemaer brukbart utfylt.

Som det framgår av tabell 1 var 5 prosent av samtlige båter under 40 fot i de utvalgte kommuner representert i denne undersøkelsen. Samlet var båtene på Skagerakkysten relativt svakest representert, båtene i Nord-Norge sterkest. Ser en på de enkelte størrelsesgrupper, finner en at representasjonen jevnt over var lavest for båter under 20 fot, og høyest for båter i størrelsesgruppen 35–39 fot. Særlig svakt representert var båtene under 25 fot på Skagerakkysten.

Ved utregningen av representasjonsprosentene i tabell 1 har en satt utvalget av båter i undersøkelsen i relasjon til det *totale* antall båter ifølge merkeregisteret i de forskjellige størrelsesgrupper i de ulike kyststrøk. Merkeregisteret omfatter imidler-

tid som før nevnt også en del båter som ikke driver fiske, eller driver fiske i så liten grad at de ikke under noen omstendigheter ville kommet med i denne undersøkelsen. Hvis en kjente tallet på disse båtene, slik at en kunne holde dem utenfor og regne ut hvor stor prosentdel båtene i undersøkelsen utgjør av alle de båtene i utvalgskommunene som *nytt til ervervsmessig fiske av noen betydning*, ville en naturligvis få høyere representasjonsprosent enn i tabell 1. Det er vanskelig å si noenlunde sikkert hvilke representasjonsprosenten en da ville kommet til, men det er grunn til å anta at representasjonsprosenten for 1962 for hele utvalget sett under ett i hvert fall ikke ville ligget under 10.

3. Om bearbeidningen av materialet.

a. *Geografisk.* Hele materialet er bearbeidet på 3 større geografiske områder etter båtens hjemsted:

- 1) Nord-Norge (Finnmark—Nordland)
- 2) Trøndelag—Rogaland
- 3) Skagerakkysten (Vest-Agder, Telemark og Østfold).

Tabellmaterialet gir dels opplysninger for hvert av disse områder, dels gis det tall for de to sistnevnte områder samlet (Sør-Norge), og dels inneholder tabellene tall for kysten under ett.

b. *Båtstørrelse og driftstid.* Det var som i tidligere år en klar samvariasjon mellom driftsresultatet på den ene side, og båtstørrelse og driftstid på den annen side. En valgte derfor å dele inn materialet etter de samme kriterier som tidligere år, dvs. etter båtstørrelse (lengde i fot) og driftstid (antall driftsdøgn). Derved kan en også lettere sammenlikne med foregående års resultater. Alle båter i undersøkelsen ble således i bearbeidningen fordelt på følgende fire størrelsesgrupper:

- 1) Båter under 20 fot,
- 2) Båter mellom 20 og 24,9 fot,
- 3) Båter mellom 25 og 34,9 fot og
- 4) Båter mellom 35 og 39,9 fot.

Deretter ble hver størrelsesgruppe inndelt i følgende tre undergrupper:

- 1) Båter med driftstid under 120 dager,
- 2) Båter med driftstid fra 120 til 239 dager og
- 3) Båter med driftstid på 240 dager eller mer.

Båter i den sistnevnte gruppe betegnes i denne undersøkelsen som «helårsdrevne».

På grunn av begrensningen av undersøkelsen til båter som driver ervervsmessig fiske av noen betydning omfatter materialet bare 44 båter med driftstid under 120 dager. Disse båtene er bare tatt med i representasjonstabellen (tabell 1), i tabellen over nettolottens spredning (tabell 5), og i hovedtabell I som omfatter samtlige båter i utvalget. I de øvrige tabeller — hvor utvalget er splittet opp etter forskjellige kriterier — er disse båtene holdt utenfor, da utvalget av slike båter innenfor hver av gruppene en har fordelt materialet på har vært altfor lite. For øvrig har driftsresultatene for båter med så kort driftstid mindre interesse, da eieren i mange av disse tilfellene av en eller annen grunn har vært forhindret i å delta i fisket en større del av året. Årsakene kan ha vært sykdom, militærtjeneste eller liknende. I noen tilfeller har eieren dette år fisket bare til eget husbruk, og kan derfor vanskelig sies å ha fisket i ervervsmessig øyemed.

I Sør-Norge er representasjonen også i noen andre undergrupper blitt så liten ved oppsplittingen av materialet at en ikke har funnet å ville gi tall for vedkommende grupper.

c. *Båteierens virksomhet.* På oppgaveskjemaet ble det spurt om båteieren i 1962 hadde deltatt i

fiske på andre båter, eller i årets løp hadde hatt annet arbeid enn fiske og eventuelt hva slags. Da det i tidligere undersøkelser har vist seg å være en systematisk forskjell i driftsresultatene mellom de småbåtene som drives som eneyrke og de som drives i kombinasjon med annen virksomhet, skilte en på grunnlag av de innkomne opplysninger ut de båtene hvor eieren hadde småbåtfiske som eneyrke. Resultatene for disse er bare gitt for hele kysten under ett (i tabell II), — ikke fylkesvis eller etter landsdel.

4. Om resultatene—generelt.

a. *Bemanning.* Som tidligere nevnt var det 351 småbåter med i undersøkelsen for 1962. Av disse drev 195, eller ca. 56 prosent, med bare 1 mann ombord. Disse var som en kunne vente de minste båtene. 106 av båtene i utvalget, eller ca. 30 prosent, var bemannet med 1–2 mann; 28 båter, eller ca. 8 prosent med 2–3 mann; og bare 22 båter, eller ca. 6 prosent, med over 3 mann.

I hovedtabellene (tabell I–IV) vil en finne at den gjennomsnittlige bemanning for fartøyer i samme størrelsesgruppe jevnt over var mindre jo lengre driftstiden var. Båtene som er i drift i de korte og hektiske sesongfiskerier krever gjerne ekstra bemanning for å kunne utnytte de relativt rike fangst-

Tabell 2. NOEN HOVEDRESULTATER 1962 FOR HELÅRSDREVNE FARKOSTER UNDER 40 FOT SAMMENLIKNET MED TILSVARENDE TALL FOR STØRRE FISKEFARTØYER. *Gjennomsnitt pr farkost.*

Farkoster fra:	Farkoststørrelse — fot									
	Under 20	20–24	25–34	35–39	40–49	50–59	60–79	80–99	100–119	Over 120
<i>Nord-Norge</i> ¹ :										
Driftsinntekter . . . .kr.	7 800	13 000	36 000	38 700	99 100	137 200	276 900	496 000	530 900	..
Driftskostnader . . . . »	2 200	3 700	12 700	17 100	47 200	75 400	146 600	237 800	333 100	..
Lønnsevne pr. ukev. »	124	185	251	196	199	173	267	268	166	..
Nettolott pr. mann »	45 260	47 500	48 570	49 730	8 980	8 850	12 300	11 750	11 280	..
Kapitalinnsats ³ 1000 »	10	18	31	81	168	238	450	898	1 496	..
Antall ukeverk	43	47	88	103	243	329	449	892	992	..
Farkoststørrelse . . . . fot	18	22	28	39	44	53	68	92	107	..
Ant. fark. i undersøk. .	19	43	10	6	107	48	53	26	21	..
<i>Sør-Norge</i> ² :										
Driftsinntekter . . . .kr.	..	10 900	23 000	40 200	80 700	108 200	175 600	318 300	456 400	738 600
Driftskostnader . . . . »	..	3 200	5 900	13 100	31 300	43 900	87 000	182 500	257 800	358 500
Lønnsevne pr. ukev. »	..	130	233	282	282	274	241	238	277	474
Nettolott pr. mann »	..	45 800	47 090	411 950	14 320	13 100	12 420	12 120	13 620	18 830
Kapitalinnsats ³ 1000 »	..	16	30	60	148	196	356	566	1 018	986
Antall ukeverk	..	56	70	92	164	220	336	519	635	748
Farkoststørrelse . . . . fot	..	22	27	38	45	54	66	91	111	129
Ant. fark. i undersøk. .	2	46	19	24	90	53	42	22	18	7

¹ Finnmark, Troms og Nordland. ² Trøndelag—Skagerakkysten. ³ Gjenanskaffelsesverdi av farkost og redskaper. ⁴ Inklusive redskapsoverskott.

forekomster, og de har som regel bedre muligheter enn de helårsdrevne til å gi det ekstra mannskapet en rimelig avlønning pr. tidsenhet.

I tabellene I–IV, punkt 14, har en gjengitt båt-eierens gjennomsnittlige alder, som i de fleste grupper viste seg å ligge mellom 40 år og vel 50 år. I de fleste størrelsesgrupper var båt-eierne gjennom-snittlig eldst på de helårsdrevne småbåtene. For øvrig kunne en ikke påvise noen systematisk for-skjell i båt-eiers alder fra gruppe til gruppe eller fra landsdel til landsdel.

b. *Virksomhet.* Av tabell II, punkt 19, går det fram at på 125 småbåter, eller om lag 35 prosent av utvalget, hadde eieren småbåtfiske som eneyrke. 22 av disse båtene hadde imidlertid en driftstid på bare mellom 120 og 240 dager. Årsaken til at eierne av disse 22 småbåtene ikke drev helårsfiske med småbåten i 1962 kan ha vært sykdom, militærtjeneste, manglende fiskeforekomster eller større re-parasjoner på båt og bruk.

Om lag 18 prosent av småbåteierne oppga at de i 1962 hadde småbåtfiske i kombinasjon med jord-bruk, og ca. 4 prosent var også beskjeftiget i annen næring (industri, anlegg o. l.) i tillegg til kombina-sjonen småbåtfiske/jordbruk. Om lag 15 prosent av småbåteierne i utvalget hadde småbåtfiske ved siden av at de deltok i fisket på større båter, og om lag 28 prosent hadde småbåtfiske i kombinasjon med arbeid i annen næring enn jordbruk og fiske på større båter.

Når det gjelder hvilke fiskearter småbåtene driver fiske etter må en nøye seg med å henvise til Fiskeritellingen 1960, 2. hefte, eller til Fiskeridirektørens melding om lønnsomheten av fisket med motor-båter under 40 fot i 1960, tabell 2, som gjengir tall fra fiskeritellingen over småbåtenes deltaking i de forskjellige fiskerier i 1960. Å sette opp en liknende tabell for 1962 på grunnlag av spørsmål på opp-gaveskjemaet om hva slags fiske som ble drevet dette år, fant en ikke mulig på grunn av de mange uens-artede svar som ble gitt på dette spørsmålet.

I tabell I, punkt 18, har en satt opp den prosent-vise fordelingen av fangstverdien på de ulike kvar-tal for de forskjellige småbåtgrupper. Av denne oppstillingen går det fram at på de helårsdrevne småbåtene fordeler fangstverdien seg noenlunde jevnt over hele året. De ikke-helårsdrevne båtene hadde sin beste fangsttid i første halvår. Av disse båtene fisket de som var under 25 fot mest i annet kvartal, mens båtene over 25 fot fisket mest i første kvartal. Det fjerde kvartal ga gjennomgående minst fangstutbytte for alle grupper i utvalget.

c. *Redskapsbruk.* Ved undersøkelsen av redskaps-bruken har en funnet et skille ved en båtstørrelse på ca. 25 fot. På båter under 25 fot ble redskaper som juksa, ruser, teiner, dorg o. l. mest benyttet. I ca. 53 prosent av driftstiden var disse redskapene i bruk. Dernest kom garn, som ble benyttet i ca. 26 prosent av driftstiden. Not og line ble benyttet i henholdsvis ca. 7 prosent og ca. 14 prosent av driftstiden.

På båter mellom 25 og 40 fot spilte redskaper som juksa, ruser, teiner, dorg o. l. en mindre rolle. I ca. 25 prosent av driftstiden ble disse redskapene benyttet. Et viktig redskap i denne størrelsesgrup-pen var trål, som var i bruk i ca. 30 prosent av driftstiden. Not, garn og line spilte noenlunde den samme rolle på båter over 25 fot som på båter under 25 fot. Disse redskapene ble således brukt i henholdsvis ca. 7 prosent, ca. 26 prosent og ca. 12 prosent av driftstiden.

Sammenlikner en redskapsbruken i 1962 med redskapsbruken 1961, finner en få vesentlige for-andringer, bortsett fra at på båter under 25 fot synes bruken av juksa, ruser, teiner, dorg o. l. å ha gått noe tilbake, mens garn og line ble benyttet

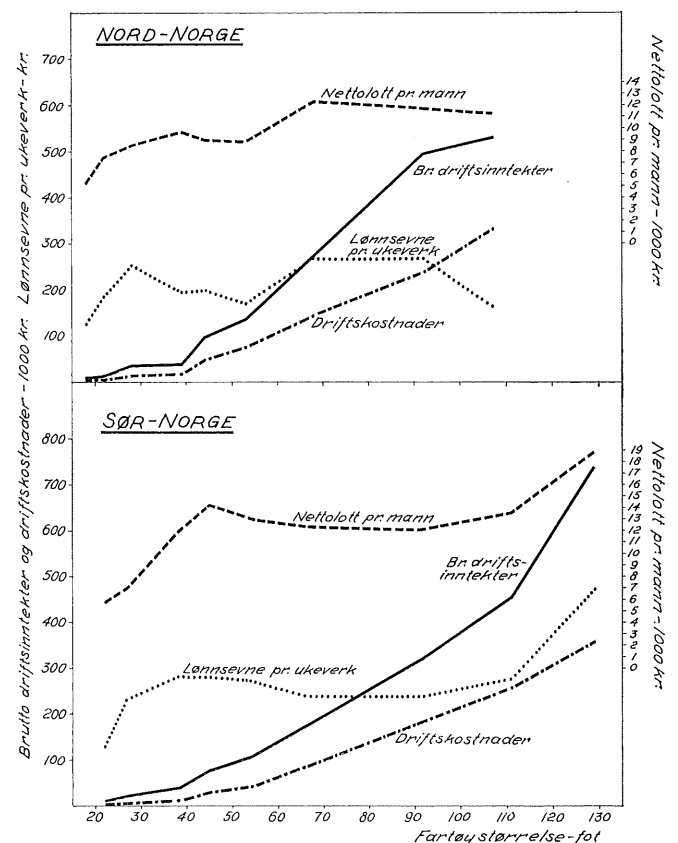

Fig. 1. Brutto driftsinntekter, driftskostnader, lønnsevne pr. ukeverk og nettolott pr. mann på helårsdrevne farkoster 1962. Gjennomsnitt pr. farkost. (For båter under 40 fot inkluderer nettolotten redskapens overskott).

noe mer i 1962 enn i 1961. Den samme tendens kan også spores på båter over 25 fot, men i noen svakere grad.

Det er vanskelig å foreta nøyaktige sammenlikninger av redskapsbruken fra år til år, da fiskerne på oppgaveskjemaene ofte oppga å ha brukt forskjellige slags redskaper på samme fiske. I hvor stor grad de ulike redskaper ble benyttet i slike tilfeller måtte avgjøres ved skjønn.

Det var også stor forskjell i redskapsbruken i de ulike geografiske områder. Dette forholdet vil bli omtalt senere i meldingen.

d. *Fangstverdi*. Som tidligere nevnt var det en tydelig samvariasjon mellom båtstørrelse på den ene siden og fangstverdi på den annen. Ser en på tabell I, som omfatter alle båtene i utvalget, finner en at for de helårsdrevne båtene steg fangstverdien fra gjennomsnittlig kr. 7 700 for båter under 20 fot til kr. 39 900 for båter i størrelsesgruppen 35–39 fot.

I tabell 2 har en sammenholdt noen hovedresultater for helårsdrevne båter under 40 fot med tilsvarende resultater for helårsdrevne båter over 40 fot. Resultatene for de sistnevnte er hentet fra Fiskeridirektoratets årlige lønnsomhetsundersøkelse for helårsdrevne båter over 40 fot som er belånt i Statens Fiskarbank. Både av tabellen og av fig. 1 ser en at driftsinntektene er stigende med stigende båtstørrelse.

I denne forbindelse kan det være av interesse å studere samvariasjonen mellom brutto driftsinntekter på den ene siden, og kapital- og arbeidsinnsats på den annen side ved økende båtstørrelse. Kapitalinnsatsen kan uttrykkes ved gjenanskaffelsesverdien av båt og bruk, og arbeidsinnsatsen ved antall ukeverk pr. båt. (Med «ukeverk» mener en i denne meldingen alltid «mannsukeverk»). I fig. 2 har en gjengitt den relative forandringen i disse tre størrelser for helårsdrevne båter ved økende båtstørrelse. Tallene i gruppen 50–59 fot er satt lik 100.

I Nord-Norge var driftsinntektene 68 ganger større på de største båtene (100–119 fot) enn på de minste (under 20 fot), mens kapital- og arbeidsinnsatsen økte henholdsvis 150 ganger og 23 ganger. I Sør-Norge var driftsinntektene, kapitalinnsatsen og arbeidsinnsatsen henholdsvis 68 ganger, 62 ganger og 13 ganger større på de største båtene (over 120 fot) enn på de minste (20–24 fot). Sammenliknet med fisket på større båter er altså småbåtfiske relativt arbeidskrevende, men lite kapitalkrevende.

Det samme forholdet kan en finne igjen dersom en bare ser på båtene under 40 fot. På alle de helårsdrevne båtene i utvalget var den gjennomsnittlige bruttoinntekten 5 ganger større på båter i gruppen 35–39 fot enn på båter under 20 fot. Kapitalinnsatsen og arbeidsinnsatsen var henholdsvis 7 ganger og 2 ganger større.

I tabell 3 har en satt opp ulike uttrykk for fangst-

Tabell 3. FANGSTVERDI I ALT, PR. DAG OG PR. UKEVERK¹ ETTER BÅTENES STØRRELSE OG DRIFTSTID. 1962. Gjennomsnitt pr. båt.

Båter fra:	Under 20 fot med driftstid		20–24,9 fot med driftstid		25–34,9 fot med driftstid		35–39,9 fot med driftstid	
	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager
<i>Nord-Norge</i> ² :								
Fangstverdi i alt . . . . . kr.	6 200	7 800	10 800	13 000	31 900	36 000	58 200	38 700
Fangstverdi pr. dag . . . . . »	33	27	62	44	171	124	329	133
Fangstverdi pr. ukeverk . . . . . »	221	181	324	275	468	408	533	376
Antall båter i utvalget	24	19	40	43	9	10	9	6
<i>Sør-Norge</i> ³ :								
Fangstverdi i alt . . . . . kr.	8 700	..	5 700	10 900	11 500	23 000	21 800	40 200
Fangstverdi pr. dag . . . . . »	46	..	29	35	62	76	142	127
Fangstverdi pr. ukeverk . . . . . »	229	..	167	197	237	330	331	437
Antall båter i utvalget	4	2	29	46	18	19	5	24
<i>Hele kysten</i> :								
Fangstverdi i alt . . . . . kr.	6 600	7 700	8 600	11 900	18 300	27 500	45 200	39 900
Fangstverdi pr. dag . . . . . »	35	27	47	40	98	92	267	129
Fangstverdi pr. ukeverk . . . . . »	223	167	257	231	332	361	482	423
Antall båter i utvalget	28	21	69	89	27	29	14	30

¹ Mannsukeverk. ² Finnmark, Troms og Nordland. ³ Trøndelag—Skagerakkysten.

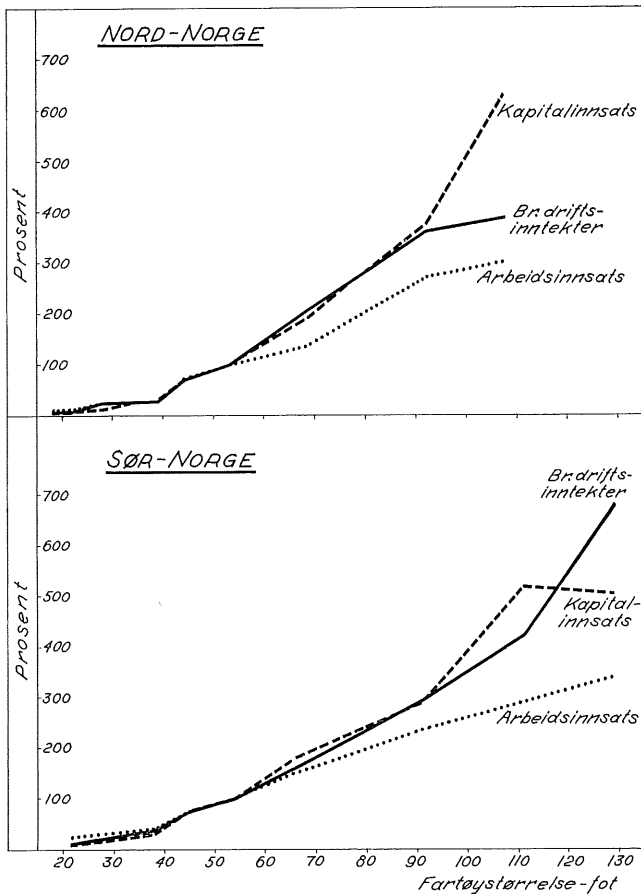

Fig. 2. Arbeidsinnsats (mannsukeverk), kapitalinnsats og brutto driftsinntekter på helårsdrevne farkoster. Gjennomsnitt pr. farkost. Tallene for farkoster i størrelsen 50–59 fot = 100.

verdien for båter under 40 fot med ulik driftstid. I likhet med fangstverdien i alt viste også fangstverdien pr. dag og fangstverdien pr. ukeverk gjennomgående stigning fra de minste til de største båtene i utvalget. Et unntak fra denne regelen dannet likevel de helårsdrevne båtene i gruppen 35–39 fot i Nord-Norge, og de ikke-helårsdrevne båtene under 20 fot i Sør-Norge. Grunnen til dette avvikende resultatet fra det en kunne vente, kan være at utvalget av båter i disse to gruppene var lite.

Av tabell 3 ser en at for hele kysten sett under ett var fangstverdien pr. dag og fangstverdien pr. ukeverk gjennomgående lavere på de helårsdrevne båtene enn på de ikke-helårsdrevne båtene i den samme størrelsesgruppe. I Nord-Norge går dette tydelig fram i alle størrelsesgrupper. Forklaringen på dette er at de ikke-helårsdrevne båtene gjerne begrenser sin virksomhet til de gode sesonger. Å dømme etter tallene ser dette ut til særlig å være tilfelle i Nord-Norge.

e. *Driftskostnadene.* I tabellene I–IV har en under punkt 2 ført opp de gjennomsnittlige kost-

nader som i løpet av året er medgått til fiske, både i sum og fordelt på hovedposter. Redskapens kostnader omfatter vedlikeholdsutgifter og avskrivninger. Båtens kostnader omfatter vedlikeholdsutgifter, avskrivninger og assuranspremier. Båtens avskrivning er regnet til 4 prosent av den antatte gjenanskaffelsesverdi, som for 1962 ble beregnet på et noe annet og mer pålitelig grunnlag enn i undersøkelserne for tidligere år. Redskapens avskrivning er som for tidligere år beregnet til dels skjønsmessig på grunnlag av deres gjenanskaffelsesverdi og antatte levealder. Mange båteteiere ga opp på skjemaet et så uforholdsmessig høyt antall redskaper pr. mann at en i beregningene måtte foreta en skjønsmessig reduksjon av redskapsmassen. Trolig var i slike tilfeller det oppgitte antall redskaper båteteierens eller det samlede mannskaps totale redskapsbeholdning istedenfor mengden av redskaper som var i bruk på de forskjellige fiskerier.

Ser en på tabell I, som omfatter samtlige båter i utvalget, og regner ut de samlede driftskostnaders prosentvise andel av brutto fangstverdi, finner en stor forskjell fra gruppe til gruppe. På de helårsdrevne båtene var prosentandelen jevnt stigende fra ca. 28 prosent på båtene under 20 fot til ca. 35 prosent i gruppen 35–39,9 fot, mens en på de ikke-helårsdrevne båtene ikke finner en slik regelmessig og klar stigningstendens med økende båtstørrelse.

På de helårsdrevne båtene var de totale driftskostnaders relative andel av brutto fangstverdi gjennomgående litt lavere enn på de ikke-helårsdrevne båtene.

Studerer en de enkelte kostnadsposters prosentvise andel av total fangstverdi, finner en at drivstoffkostnadene utgjorde gjennomsnittlig 6–9 prosent på båter i alle størrelsesgrupper. Noen klar og tydelig stignings- eller falltendens fra gruppe til gruppe kan ikke påvises for denne kostnadspostens vedkommende. Driftsundersøkelsene for båter over 40 fot, viser at drivstoffkostnadene spiller noenlunde den samme relative rolle for disse båtene som for småbåtene. På båtene over 40 fot utgjorde således drivstoffkostnadene om lag 7–10 prosent av brutto fangstinntekt.

Redskapskostnadene og båtens kostnader utgjorde de to betydeligste kostnadspostene for småbåtene. Redskapskostnadene alene utgjorde gjennomsnittlig om lag 10–14 prosent av brutto fangstverdi i de aller fleste båtgrupper. På de ikke-helårsdrevne båtene kan det innenfor disse grenser spores en svak nedgang i redskapskostnadenes relative betydning med økende båtstørrelse. På de helårsdrevne båtene

utgjorde derimot redskapskostnadene om lag 12 prosent av fangstverdien i alle størrelsesgrupper.

Båtens kostnader viste en klart økende prosentdel av bruttofngsten fra de minste til de største båtene, således steg de fra ca. 6 prosent av bruttofngsten på helårsdrevne båter under 20 fot til ca. 12 prosent på tilsvarende båter i gruppen 35–39 fot. Gjennomgående var båtkostnadenes andel av bruttofngsten høyere på de ikke-helårsdrevne enn på de helårsdrevne båtene. Spesielt var båtens kostnader forholdsvis høye på båter over 25 fot med driftstid under 120 dager.

Sammenlikner en alle båtene i utvalget (tabell I) med båtene som blir drevet som eneyrke (tabell II) finner en at både redskapskostnadene og båtkostnadene gjennomgående var relativt høyest for de førstnevnte.

f. *Lønnsevne*. Lønnsevne er definert som fangstverdi (punkt 1 i tabellene I–IV) minus alle driftskostnader (punkt 2) minus kalkulatoriske renter (punkt 3). De kalkulatoriske renter er beregnet til 4 prosent av båtens markedsverdi og av de oppgitte redskapsverdier. Båtens markedsverdi er stipulert etter alder og lengde på grunnlag av data i fiskeritellingen for 1960.

Lønnsevnen kan med andre ord defineres som den del av bruttoinntekten som båten har evne til å betale i godtgjørelse til arbeidskraften etter at samtlige driftskostnader er dekket og det er beregnet en rimelig godtgjørelse til den innsatte kapitalen.

I tabellene I–IV har en regnet ut lønnsevnen pr. båt for hver båtgruppe. Lønnsevnen på alle helårsdrevne båter i utvalget i de 4 størrelsesgrupper, regnet fra de minste til de største båtene, var kr. 5 300, kr. 8 000, kr. 18 300 og kr. 24 800. På tilsvarende båter drevet som eneyrke var den totale lønnsevne pr. båt gjennomgående høyere — hen-

holdsvis kr. 4 400, kr. 8 300, kr. 24 800 og kr. 26 300 i de 4 størrelsesgrupper.

Et annet og mer sammenliknbart uttrykk for lønnsevnen finner en i punkt 5 i tabellene I–IV, hvor en har regnet ut lønnsevnen pr. ukeverk, det vil si total lønnsevne dividert med antall ukeverk (punkt 12) utført på båten. For å gi et mer samlet bilde av lønnsevnen pr. ukeverk i forskjellige landsdeler og størrelsesgrupper er punkt 5 i tabellene I–IV stilt opp i egen tabell (tabell 4). Av denne tabell går det blant annet fram at lønnsomheten pr. ukeverk for kysten sett under ett var høyere på ikke-helårsdrevne båter enn på helårsdrevne båter, unntatt i størrelsesgruppen 25–34 fot. Dette gjelder så vel for småbåter drevet i kombinasjon med annen virksomhet som for småbåter som ble drevet som eneyrke.

Videre finner en av tabell 4 at lønnsevnen pr. ukeverk gjennomgående var høyere jo større båten var, slik en så tilfellet var med den totale lønnsevne pr. båt. Dessuten var lønnsevnen pr. ukeverk gjennomgående noe høyere på båter drevet som eneyrke enn på båter drevet i kombinasjon med annen virksomhet.

I tabell 2 og figur 1 kan en sammenlikne lønnsevnen pr. ukeverk på de helårsdrevne småbåtene med den samme størrelse på helårsdrevne farkoster over 40 fot. Både på båter fra Nord-Norge og på båter fra Sør-Norge kan det konstateres en topp i lønnsevnen pr. ukeverk på de mindre båtene. I Nord-Norge finner en denne toppen i gruppen 25–34 fot, mens den i Sør-Norge kommer i gruppen 35–39 fot og 40–49 fot. Fra det forholdsvis høye nivået på de mindre båtene er lønnsevnen pr. ukeverk i Sør-Norge fallende helt til gruppen 80–99 fot hvor den begynner å stige igjen, for å nå sitt absolutte maksimum på farkoster over 120 fot. I Nord-Norge er kurven for lønnsevnen pr. ukeverk enda mindre regelmessig og til dels meget

Tabell 4. GJENNOMSNIITTLIG LØNNSEVNE PR. UKEVERK ETTER DRIFTSTID, BÅTSTØRRELSE OG BÅTENS HJEMSTED. 1962.

Båter fra:	Båter med driftstid på:							
	120–239 dager				240 dager eller mer			
	under 20 fot	20–24,9 fot	25–34,9 fot	35–39,9 fot	under 20 fot	20–24,9 fot	25–34,9 fot	35–39,9 fot
Nord-Norge	kr. 136	208	312	343	124	185	251	196
Trøndelag—Rogaland	» 121	91	114	168	..	122	124	140
Skagerakkysten	» ..	..	233	..	..	228	420	473
Kysten i alt A	kr. 133	159	216	299	114	155	240	263
Kysten i alt B	» ..	268	256	364	76	156	270	278

A = Alle småbåtene i utvalget. B = Småbåter, eieren uten annen virksomhet.

avvikende fra kurven for sør-norske båter. Etter en topp i størrelsesgruppen 25—29 fot når den et minimum i gruppen 50—59 fot, for så å stige igjen til sitt høyeste nivå i gruppene 60—99 fot. På de største båtene i utvalget fra Nord-Norge, 100—119 fot, var lønnsevnen pr. ukeverk forholdsvis lav i 1962.

Sammenlikner en kurvene for lønnsevnen pr. ukeverk på båtene i Sør-Norge og i Nord-Norge i 1962 med de tilsvarende kurver for 1961, finner en at på flere punkt går de samme tendensene igjen i de to årene. I begge årene kan en konstatere en topp i lønnsevnen pr. ukeverk på de mindre båtene. De største båtene oppnådde imidlertid høyest lønnsevne pr. ukeverk i 1961, mens dette var tilfellet bare for Sør-Norges vedkommende i 1962. I 1961 var det dessuten en topp i lønnsevnen pr. ukeverk for båtene i gruppen 60—79 fot i Sør-Norge, mens en i 1962 ikke kan konstatere noe tilsvarende.

g. *Fiskerlott.* På mange av oppgjørsskjemaene var det ikke oppgitt egen part til båt. Dette gjelder spesielt de mindre båtene under 25 fot, hvor det bare var én mann ombord. Under bearbeidningen har en imidlertid på grunnlag av visse normtall som avhenger av båtstørrelse og bemanning beregnet en viss båtgodtgjørelse også på slike skjemaer. Den beregnede båtparten varierer fra 10 prosent av delingsfangsten på båter under 20 fot med 1—2 mann ombord, til 25 prosent av delingsfangsten på båter i gruppen 35—39 fot med 5 mann ombord. Delingsfangsten er definert som den del av bruttofangstverdien som er igjen når alle fellesutgiftene er betalt.

Den brutto- og nettolott som er regnet ut i punkt 6 og 7 i hovedtabellene er den arbeids- og redskapsgodtgjørelsen som er beregnet å tilfalle hver lott-taker når båten har fått sin part av delingsfangsten. Differansen mellom brutto- og nettolott utgjør den del av redskapskostnadene som hver lott-taker dekker selv av sin lott, det vil si redskapskostnader som ikke inngår i fellesutgiftene — i det vesentligste avskrivninger.

Den brutto- og netto-lott som framkommer i punkt 6 og 7 er et uveid gjennomsnitt av den maksimale lott som blir oppnådd på hver båt. Det vil si at lotten pr. mann på en båt med for eksempel 5 mann ombord teller likt med lotten pr. mann på en båt med 1 mann ombord innen den samme gruppen. Den maksimale lott er den lott en fisker får utbetalt dersom han har vært med på alle de fiskerier båten har drevet gjennom året.

Båtens driftsoverskott i punkt 8 i tabellene I—IV er definert som den del av båtparten som blir igjen når båtens driftskostnader er dekket. På mange båter kan det være flere eiere som båtens driftsoverskott fordeles på. Båtens driftsoverskott pr. eier framkommer således ved at det samlede driftsoverskott for båter i en gruppe divideres med det samlede antall eiere innen den samme gruppen. Nettolott pr. lott-taker (punkt 7) pluss båtens driftsoverskott pr. eier (punkt 9) utgjør båtelerens samlede nettoinntekt (punkt 10), som med andre ord er det vederlag båteleren oppnår i form av arbeidsinntekt, netto redskapsinntekt og driftsoverskott for båten.

Tar en for seg tabell I som omfatter samtlige båter i utvalget, finner en for det første som en kunne vente at nettolotten og båtelerens nettoinntekt innenfor en og samme størrelsesgruppe stort sett stiger sterkt med driftstiden. Videre ser en at på båter med driftstid over 120 døgn steg båtelerens nettoinntekt fra de minste til de største båtene. På de helårsdrevne båtene var det således en stigning fra gjennomsnittlig ca. kr. 5 300 på båter under 20 fot til ca. kr. 13 700 på båter i gruppen 35—39 fot. På båtene med driftstid mellom 120 og 240 dager var den tilsvarende stigning fra kr. 4 000 til kr. 8 200. På båter med driftstid under 120 dager fant en ikke noen liknende tendens. På disse ble det oppnådd høyest nettoinntekt til båtelerne i størrelsesgruppen 20—24 fot, med gjennomsnittlig ca. kr. 5 300.

Også nettolott pr. lott-taker steg med stigende fartøystørrelse på båter med over 120 døgn driftstid. Men på grunn av at *båtens* driftsoverskott pr. eier var forholdsvis større på de største båtene enn på de minste, var den prosentvise stigningen i nettolotten pr. lott-taker ikke så sterk som stigningen i båtelerens nettoinntekt.

Som båtelerens nettoinntekt var også nettolott pr. lott-taker noe ujevn på båter med driftstid under 120 døgn. På disse båtene, unntatt i gruppen 20—24 fot, var imidlertid nettolott pr. lott-taker høyere enn båtelerens nettoinntekt på grunn av underskott på båtens drift.

Sammenholder en nettolott pr. lott-taker og båtelerens nettoinntekt på båter hvor eieren drev småbåtfiske som *eneyrke* (tabell II) med de tilsvarende tall for *hele utvalget* (tabell I), finner en at begge lå høyest på de førstnevnte båter, unntatt i gruppen under 20 fot. Så vel båteleren som mannskapet ellers fikk således gjennomgående mer ut av småbåtdriften når denne ble drevet av eieren som *eneyrke* enn når eieren hadde annen virksomhet ved

siden av. På den annen side hadde eierne med annen virksomhet også inntekt av sitt eller sine andre yrker. Disse inntekter ble det ikke hentet inn opplysninger om i undersøkelsen.

Sammenlikner en båteiers nettoinntekt og nettolott pr. lott-taker for alle båtene i utvalget i 1962 med de tilsvarende tall i undersøkelsen for 1961, finner en at det på de *helårsdrevne* båtene over 25 fot var en markert oppgang fra 1961 til 1962. På de tilsvarende båtene under 25 fot gikk båteiers nettoinntekt noe ned, mens nettolott pr. lott-taker viste litt stigning. På de *ikke-helårsdrevne* båtene var båteiers nettoinntekt og nettolott pr. lott-taker gjennomgående lavere i 1962 enn i 1961 unntatt i et par båtgrupper.

Ser en særskilt på de helårsdrevne småbåtene over 25 fot, hvor eieren drev småbåtfiske som eneyrke, finner en til dels betydelig høyere nettoinntekt pr. båteier og nettolott pr. lott-taker i 1962 enn i 1961. På de mindre småbåtene der eieren hadde småbåtfiske som eneyrke var forholdet derimot omvendt, det vil si gjennomgående høyere nettolott pr. lott-taker og nettoinntekt pr. båteier i 1961 enn i 1962.

For videre sammenlikning av de enkelte driftsresultater i årene 1961 og 1962 henvises det til eget avsnitt senere i denne meldingen, hvor en har behandlet noen driftsresultater for de småbåtene som var med i undersøkelsen i begge årene.

Tabell 5 gir et bilde av spredningen i nettolottens størrelse. Som en ser var det to båter som ga underskott i nettolotten. Dette betyr at den

nettolott som ble utbetalt lott-takerne på disse båtene var mindre enn de redskapskostnader lott-takerne måtte dekke av egen lott. Videre kan det nevnes at hele 53 prosent av de helårsdrevne båtene under 25 fot i utvalget ga en nettolott pr. lott-taker på under kr. 6 000, mens dette var tilfellet for 20 prosent av de tilsvarende båtene over 25 fot. Bare 16 prosent av de helårsdrevne båtene under 25 fot ga høyere nettolott pr. lott-taker enn kr. 10 000, mot hele 34 prosent av de helårsdrevne over 25 fot. Stort sett var spredningen større på de største båtene i utvalget enn på de minste.

5. Spesielle særtrekk for enkelte geografiske områder.

I tabell III er det gitt resultater særskilt for Nord-Norge, mens en i tabell IV finner resultater for de to andre geografiske områder som bearbejdingen er foretatt på.

a. *Bemanning. Redskapsbruk.* Som det vil framgå av tabellene III–IV, punkt 13, var det en del forskjell i størrelsen av bemanningen fra landsdel til landsdel. Bemanningen var særlig høy på nordnorske båter over 25 fot. Den ulike bemanning henger for en stor del sammen med forskjell i driftsform, redskapsbruk og intensitet i fisket fra landsdel til landsdel.

Ser en på redskapsbruken i de forskjellige landsdeler, finner en noe av forklaringen på den ulike bemanningen. På småbåtene over 25 fot i utvalget

Tabell 5. ALLE BÅTENE I UTVALGET FORDELT ETTER BÅTSTØRRELSE, DRIFTSTID OG NETTOLOTTENS STØRRELSE. 1962.

Nettolott ¹ pr. lottaker	Båter under 20 fot med driftstid			Båter 20–24,9 fot med driftstid			Båter 25–34,9 fot med driftstid			Båter 35–39,9 fot med driftstid		
	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager
Kr. 0– ÷ 1.999	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—
» 0– 1.999	5	6	2	4	14	6	6	5	1	—	—	—
» 2.000– 3.999	5	10	9	4	26	20	3	5	3	2	4	3
» 4.000– 5.999	—	5	3	5	17	18	1	8	8	1	4	5
» 6.000– 7.999	—	6	5	1	6	15	—	5	9	—	2	5
» 8.000– 9.999	1	1	1	3	2	13	—	2	2	—	2	3
» 10.000– 11.999	—	—	—	—	2	10	—	2	1	—	—	2
» 12.000– 13.999	—	—	—	—	—	4	—	—	1	—	1	2
» 14.000– 15.999	—	—	—	1	1	2	—	—	2	—	—	4
» 16.000– 17.999	—	—	1	—	—	1	—	—	1	—	1	2
» 18.000–	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	4
	11	28	21	19	69	89	10	27	29	4	14	30

¹ Inklusive redskapsoverskott.

fra Nord-Norge ble det i ca. 45 prosent av driftstiden fisket med garn, i ca. 20 prosent av driftstiden med line, og i ca. 15 prosent av driftstiden med trål. På båtene under 25 fot fra Nord-Norge ble garn og line benyttet noe mindre og juksa noe mer: I 30–35 prosent av driftstiden ble det brukt garn, i ca. 15 prosent line, og i ca. 35 prosent juksa. Trålredskap ble ikke benyttet på noen båter under 25 fot.

På båter under 25 fot i Trøndelag ble not og garn benyttet i henholdsvis ca. 20 prosent og ca. 35 prosent av driftstiden. Dessuten ble redskaper som ruser, teiner, dorg o. l. benyttet i ca. 35 prosent av driftstiden. På de større båtene i Trøndelag var garn, line og trål de viktigste redskapene og ble benyttet i henholdsvis ca. 30 prosent, ca. 20 prosent og ca. 30 prosent av driftstiden. På Vestlandet var redskaper som ruser, teiner, dorg o. l. de absolutt viktigste redskaper både på båter over og under 25 fot. Disse redskaper ble brukt i ca. 75 prosent av driftstiden på båter under 25 fot, og i ca. 50 prosent av driftstiden på båter over 25 fot. På båter over 25 fot på Vestlandet var dessuten garn i bruk i ca. 20 prosent og trål i ca. 15 prosent av driftstiden.

På Skagerakkysten var det trålredskap som dominerte på båtene over 25 fot, i hele ca. 70 prosent av driftstiden ble det brukt trål, og i ca. 15 prosent teiner, ruser, dorg o. l. På båtene under 25 fot på Skagerakkysten ble ruser, teiner, dorg o. l. benyttet i ca. 55 prosent av driftstiden, line i ca. 30 prosent av driftstiden og garn i ca. 10 prosent av driftstiden.

b. *Fangstverdi*. Sammenlikner en fangstverdien i ulike landsdeler, finner en store variasjoner. På de helårsdrevne båtene finner en høyest fangstverdi på Skagerakkysten, hvor den i de tre størrelsesgrupper — 20–24 fot, 25–34 fot og 35–39 fot — var gjennomsnittlig henholdsvis kr. 14 900, kr. 53 200 og kr. 60 300. Båtene fra denne landsdelen hadde også lengst driftstid. I området Trøndelag—Rogaland, hvor fangstverdien lå klart lavest, var de tilsvarende tall kr. 10 500, kr. 12 200 og kr. 25 800. I Nord-Norge lå fangstverdien på henholdsvis kr. 13 000, kr. 36 000 og kr. 38 700 på de tilsvarende båter. I Nord-Norge var også helårsdrevne båter under 20 fot representert i utvalget, på disse var den gjennomsnittlige fangstverdien ca. kr. 7 800.

Ser en på de enkelte grupper av ikke-helårsdrevne båter, vil en blant annet finne at fangstverdien var særlig høy på båtene fra Nord-Norge i gruppen 35–39 fot med driftstid mellom 120 og 239 dager. Disse båtene hadde en gjennomsnittlig driftsinntekt

på kr. 58 200. Denne høye inntekt trekker svært opp gjennomsnittet for samtlige båter i undersøkelsen innenfor denne størrelses- og driftstidsgruppen (tabell I). Som det vil framgå av tabell II var det spesielt fiskere som drev småbåtfiske som eneyrke som oppnådde gode resultater i denne gruppen.

Studerer en punkt 18 i tabellene III–IV finner en hvilken tid på året som var den viktigste for småbåtfisket i de ulike landsdeler i 1962. På nordnorske båter over 25 fot synes første halvår å være den beste tid, med litt høyere fangstverdi i første enn i annet kvartal. På båtene under 25 fot var fangstverdien imidlertid noenlunde jevnt fordelt over hele året. I området Trøndelag—Rogaland synes første halvår å være den beste fisketid for småbåter, uansett gruppe. På Skagerakkysten lå fangstverdien gjennomgående litt høyere i tredje kvartal enn i de andre kvartalene.

c. *Driftskostnader*. Også når en sammenlikner driftskostnadene i de ulike landsdeler, finner en store variasjoner. På båter over 20 fot hadde Nord-Norge de høyeste driftskostnader pr. båt, mens området Trøndelag—Rogaland lå lavest. På båter over 25 fot var forskjellen i driftskostnader pr. båt mellom Nord-Norge og området Trøndelag—Rogaland til dels betydelig. For båter under 20 fot er ikke materialet tilstrekkelig representativt ved oppsplitting på landsdeler til at en kan trekke sammenlikninger mellom landsdelene.

Sammenlikner en driftskostnadene i prosent av fangstverdi i de ulike landsdeler, finner en at området Trøndelag—Rogaland lå høyest, båtene på Skagerakkysten lavest.

Studerer en de enkelte kostnadsposter i de ulike landsdeler vil en finne at kostnadene til drivstoff (punkt 2 a) og agn (punkt 2 b) gjennomgående lå en god del høyere i Nord-Norge enn i de andre landsdeler. Redskapskostnadene (punkt 2 c) var derimot ikke spesielt høye i Nord-Norge i forhold til i de andre landsdeler, mens båtens kostnader (punkt 2 d) var relativt høye i Nord-Norge. Kostnadsposten «Annet — uspesifisert» (punkt 2 e) var spesielt høy i Nord-Norge.

En ser således at de nordnorske båtenes «merkostnader» fordeler seg på de ulike kostnadsposter, unntatt på redskapskostnader som ikke skiller seg vesentlig ut i noen landsdel.

Årsaken til de noe høyere kostnader i Nord-Norge kan være flere, så som vanskeligere klimaforhold, større driftsintensitet, særlig i vintermånedene, og lengre gangtid til og fra fangstfeltene.

d. *Lønnsevne*. I tabellene III–IV og i tabell 4 kan en sammenlikne lønnsevnen i de forskjellige landsdeler. En kan på dette punkt registrere betydelige svingninger fra område til område. Av tabell 4 framgår det at på de helårsdrevne båtene var lønnsevnen pr. ukeverk høyest på Skagerakkysten. I alle grupper lå lønnsevnen pr. ukeverk lavest i området Trøndelag–Rogaland. Som en ser av tabellen var forskjellen i lønnsevnen mellom Skagerakkysten og området Trøndelag–Rogaland til dels betydelig. På de helårsdrevne båtene i gruppen 35–39 fot var således lønnsevnen pr. ukeverk over 3 ganger høyere på Skagerakkysten enn i området Trøndelag–Rogaland. Båtene i denne gruppen på Skagerakkysten oppnådde imidlertid aller høyest lønnsevne pr. ukeverk av alle båtene i utvalget. I om lag 70 prosent av driftstiden drev småbåtene over 25 fot på Skagerakkysten med reke-trål. Dette fisket må således være det som i første rekke bidrar til den relativt høye lønnsevne pr. ukeverk i denne landsdelen.

Som nevnt tidligere steg lønnsevnen pr. ukeverk med stigende båtstørrelse når en ser på hele kysten under ett. Dette gjør seg også stort sett gjeldende når en ser på de ulike landsdeler. Bare på de største helårsdrevne båtene (35–39 fot) fra Nord-Norge var det en nedgang i lønnsevnen pr. ukeverk i forhold til størrelsesgruppen under. Et annet avvik finner en for de minste ikke-helårsdrevne båtene i området Trøndelag–Rogaland som hadde forholdsvis høy lønnsevne pr. ukeverk i forhold til de tilsvarende større båtene fra det samme området. Imidlertid omfatter utvalget av båter i den nevnte gruppen bare 4 båter, og det er derfor mulig at gjennomsnittet for disse ikke gir et helt rett bilde.

e. *Fiskerlott*. Fiskerlottens variasjon fra landsdel til landsdel følger stort sett de samme linjer som er beskrevet for lønnsevnen i forrige avsnitt. En viser derfor til dette avsnittet og til tabellene III–IV.

6. Sammenlikning med driftsresultatene for 1961.

For å sammenlikne driftsresultatene for småbåtene i 1962 med driftsresultatene 1961, har en plukket ut de småbåtene som var med i undersøkelsen i begge årene. I tabell 6 gjengir en noen hovedresultater for disse båtene i de 2 årene. En understreker at tabellen omfatter så vel helårsdrevne som ikke-helårsdrevne båter.

I driftskostnader i alt (punkt 2) er inkludert båtens avskrivning. Som nevnt ble denne i 1962

beregnet på et noe annet og mer pålitelig grunnlag enn i 1961. Forskjellen i beregningsmetoden slo imidlertid ikke stort ut i de utregnede gjennomsnittstall. Derfor er driftskostnadene i alt for 1962 noenlunde sammenliknbar med driftskostnadene i 1961.

Sammenlikner en fangstverdien i alt i 1962 og 1961, finner en at det på småbåter over 35 fot var en økning, mens det på småbåter under 35 fot var en nedgang i fangstverdi fra 1961 til 1962, unntatt i gruppen 20–24 fot i området Trøndelag–Rogaland, hvor fangstverdien var noe høyere i 1962 enn i 1961. Forandringen i fangstverdien fra 1961 til 1962 henger imidlertid i noen grad sammen med forandringen i driftstiden i dager (punkt 5), men enda om en tar hensyn til dette blir forandringen i fangstverdien i alt noenlunde som skissert ovenfor.

Ser en på arbeidsinnsatsen (antall ukeverk, punkt 6) i de to årene, finner en at det på Skagerakkysten var noe større arbeidsinnsats i 1962 enn i 1961 i de 2 gruppene som det er gitt oppgaver for i tabell 6. I Nord-Norge og i området Trøndelag–Rogaland var det jevnt over en nedgang i arbeidsinnsatsen fra 1961 til 1962, unntatt i den høyeste gruppen i Nord-Norge og i gruppen 20–24 fot i området Trøndelag–Rogaland. Det er først og fremst endringene i driftstid som slår ut i ukeverkstallene.

Et annet uttrykk for endringen i driftsresultatene får en ved å sammenlikne fangstverdien pr. ukeverk i de to årene. Denne størrelsen viste imidlertid ikke noen ensartet utvikling i alle landsdeler fra 1961 til 1962. I Nord-Norge og på Skagerakkysten var fangstverdien pr. ukeverk lavere i 1962 enn i 1961 i alle grupper så nær som på småbåtene over 35 fot. I området Trøndelag–Rogaland var derimot fangstverdien pr. ukeverk høyere i 1962, unntatt på båter under 20 fot.

Sammenlikner en driftskostnadene (punkt 2) i de to årene, finner en at denne posten gjennomgående viste stigning fra 1961 til 1962. Bare i gruppen 25–34 fot i området Trøndelag–Rogaland var driftskostnadene lavere i 1962, delvis som følge av den forholdsvis store nedgangen i driftstid i denne gruppen. I noen grupper gikk imidlertid driftskostnadene opp på tross av at driftstiden var kortere i 1962. Dette var spesielt tilfellet på båter under 35 fot i Nord-Norge.

Nettolott pr. lott-taker (punkt 3) og båtellers nettoinntekt (punkt 4) forandret seg fra 1961 til 1962 i hovedtrekk i samme retning som fangstverdien, det vil si at de stort sett gikk ned på båter under 35 fot og opp på båter mellom 35 og 40 fot. Unntak fra dette er båter mellom 20 og 35 fot

i området Trøndelag—Rogaland, og båter mellom 25 og 35 fot på Skagerakkysten. Også i disse gruppene var det oppgang fra 1961 til 1962.

Sammenlikner en lønnsevnen pr. ukeverk (punkt 8) i de to årene, viste den — noenlunde i likhet med fangstverdien — stigning fra 1961 til 1962 på de største båtene og nedgang på de minste. I Nord-Norge og på Skagerakkysten gikk skille ved 35 fot, i området Trøndelag—Rogaland allerede ved 20 fot.

Ser en på forandringen i småbåtenes driftstid i dager, finner en at den var noe forskjellig fra gruppe til gruppe. Småbåtene under 35 fot i Nord-Norge og over 25 fot i området Trøndelag—Rogaland hadde kortere gjennomsnittlig driftstid i 1962 enn i 1961, i de øvrige grupper var det øking i driftstiden.

7. Sammendrag.

Denne undersøkelsen bygger på oppgaver fra 351 fiskebåter under 40 fot i 30 kommuner, eller om lag 5 prosent av alle registrerte fiskebåter under 40 fot i de utvalgte kommuner. Tar en hensyn til at mange av de registrerte fiskebåtene ikke blir brukt til ervervsmessig fiske av større betydning, kommer en trolig opp i en representasjon på omkring 10 prosent.

Om lag 35 prosent av båteierne i utvalget hadde småbåtfiske som eneyrke, mens ca. 22 prosent drev småbåtfiske i kombinasjon med jordbruk eller med jordbruk pluss annen næring. Om lag 15 prosent i utvalget hadde småbåtfiske ved siden av at de deltok i fiske på større båter, og om lag 28 prosent hadde småbåtfiske i kombinasjon med annen virksomhet enn jordbruk og fiske på større båter.

Tabell 6. EN DEL DRIFTSRESULTATER M.V. FOR 1961 OG 1962 FOR BÅTER SOM VAR MED I UNDERSØKELSEN I BEGGE ÅR. FORDELING PÅ LANDSDEL OG ETTER BÅTSTØRRELSE. Gjennomsnitt pr. båt.

	1961				1962			
	Under 20 fot	20–24,9 fot	25–34,9 fot	35–39,9 fot	Under 20 fot	20–24,9 fot	25–34,9 fot	35–39,9 fot
<i>Nord-Norge :</i>								
1. Fangstverdi i alt . . . . . kr.	7 260	14 180	35 180	40 400	6 450	12 370	28 380	43 680
2. Driftskostnader i alt . . . . . »	1 860	3 520	8 510	13 510	2 110	3 560	9 120	15 500
3. Nettolott ¹ pr. lott-taker . . . . . »	4 690	7 090	8 430	6 870	4 010	6 480	6 720	8 030
4. Båteiers nettoinntekt . . . . . »	5 020	8 120	13 190	9 210	4 130	7 000	9 780	10 520
5. Driftstid — dager	226	238	242	195	217	225	210	196
6. Antall ukeverk	34,8	43,7	79,1	87,5	33,7	38,9	68,8	87,7
7. Fangstverdi pr. ukeverk . . . . . kr.	209	325	445	462	191	318	412	498
8. Lønnsevne pr. ukeverk . . . . . »	147	222	310	275	122	212	265	303
9. Antall båter	39	75	18	14	39	75	18	14
<i>Trøndelag—Rogaland :</i>								
1. Fangstverdi i alt . . . . . kr.	6 850	8 070	11 710	21 520	5 080	9 560	11 430	25 310
2. Driftskostnader i alt . . . . . »	2 500	2 610	4 350	10 250	2 670	2 850	4 070	10 720
3. Nettolott ¹ pr. lott-taker . . . . . »	3 220	4 040	3 790	4 620	2 120	4 510	4 150	6 340
4. Båteiers nettoinntekt . . . . . »	3 470	4 460	4 100	4 590	2 080	4 950	4 640	6 930
5. Driftstid — dager	159	223	246	269	165	230	218	257
6. Antall ukeverk	33,5	39,8	56,6	84,4	30,1	45,6	47,7	81,5
7. Fangstverdi pr. ukeverk . . . . . kr.	205	203	207	255	169	210	240	311
8. Lønnsevne pr. ukeverk . . . . . »	120	128	114	111	65	137	139	159
9. Antall båter	5	44	16	16	5	44	16	16
<i>Skagerakkysten :</i>								
1. Fangstverdi i alt . . . . . kr.	..	..	24 060	51 460	..	..	23 570	58 480
2. Driftskostnader i alt . . . . . »	..	..	5 840	12 880	..	..	5 990	13 740
3. Nettolott ¹ pr. lott-taker . . . . . »	..	..	7 350	14 430	..	..	8 660	18 210
4. Båteiers nettoinntekt . . . . . »	..	..	9 300	19 480	..	..	10 520	23 730
5. Driftstid — dager	..	..	215	292	..	..	259	325
6. Antall ukeverk	..	..	65,9	89,1	..	..	66,7	93,5
7. Fangstverdi pr. ukeverk . . . . . kr.	..	..	365	578	..	..	353	625
8. Lønnsevne pr. ukeverk . . . . . »	..	..	262	416	..	..	250	462
9. Antall båter	1	1	8	8	1	1	8	8

¹ Inklusive redskapsoverskott.

På båter under 25 fot ble redskaper som juksa, teiner, ruser, dorg o. l. mest benyttet, men også garn og til dels line var et viktig redskap på disse båtene. På de større båtene spilte juksa, teiner, ruser, dorg o. l. en forholdsvis mindre rolle, mens garn og line ble brukt i omtrent samme omfang som på de mindre båtene. Rekestrål ble benyttet en god del på de største småbåtene.

Fangstverdien steg med stigende fartøystørrelse. På helårsdrevne båter i Sør-Norge steg den fra gjennomsnittlig kr. 10 900 i gruppen 20–24 fot til

gjennomsnittlig kr. 40 200 i gruppen 35–39 fot. På tilsvarende båter i Nord-Norge steg den fra gjennomsnittlig kr. 7 800 i gruppen under 20 fot til gjennomsnittlig kr. 38 700 i gruppen 35–39 fot. Den gjennomsnittlige fangstverdien var høyere på båter i Nord-Norge enn i Sør-Norge, unntatt i gruppen 35–39 fot.

På de helårsdrevne båtene var driftskostnadenes prosentvise andel av bruttoinntekten stigende fra ca. 28 prosent på de minste til ca. 35 prosent på de største. Den relative økingen gjorde seg særlig

Tabell I. SAMTLIGE BÅTER UNDER 40 FOT I UNDERSØKELSEN. DRIFTSRESULTATER FOR 1962.
Gjennomsnitt pr. båt.

	Båter under 20 fot med driftstid			Båter 20–24,9 fot med driftstid			Båter 25–34,9 fot med driftstid			Båter 35–39,9 fot med driftstid		
	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager	0–119 dager	120–239 dager	240–360 dager
1. Fangstverdi i alt ....kr.	4 730	6 550	7 740	11 240	8 630	11 910	7 360	18 310	27 460	18 990	45 210	39 880
2. Driftskostn. i alt .... »	1 600	2 290	2 190	2 650	2 840	3 430	3 770	5 660	8 210	10 640	15 540	13 880
Herav:												
a. Drivstoffer	300	680	610	380	550	800	530	1 010	1 690	750	2 400	3 280
b. Agn	10	80	110	190	120	140	500	290	660	1 700	1 200	270
c. Redskapen ¹	740	970	950	1 190	1 170	1 460	550	1 930	3 090	1 950	4 090	5 270
d. Båten ²	390	460	500	800	910	980	1 600	2 080	2 100	4 360	5 540	4 690
e. Annet — uspesif. »	160	100	20	90	90	50	590	350	670	1 880	2 310	370
3. Kalkulatoriske renter. »	290	340	270	500	470	510	560	730	980	1 060	1 690	1 230
4. Lønnsevne (p.1 ÷ p.2 ÷ p.3)	2 840	3 920	5 280	8 090	5 320	7 970	3 030	11 920	18 270	7 290	27 980	24 770
5. Lønnsevne pr. ukev. »	182	133	114	417	159	155	170	216	240	155	299	263
6. Br.lott pr. lott-taker »	2 760	4 170	5 400	4 570	4 600	7 150	2 040	5 550	8 900	2 820	7 250	12 930
7. Nettolott »	2 440	3 890	5 030	4 390	4 150	6 620	1 800	4 920	7 610	2 560	6 460	11 510
8. Båtens driftsoverskott. »	÷ 30	80	260	1 070	240	620	÷ 320	1 550	2 910	÷ 750	3 220	3 290
9. » pr. eier »	÷ 30	80	260	890	240	570	÷ 290	1 190	2 640	÷ 380	1 700	2 190
10. Båteiers nettoinntekt (p. 7 + p. 9)	2 410	3 970	5 290	5 280	4 390	7 190	1 510	6 110	10 250	2 180	8 160	13 700
11. Driftstid — ant. dager ..	77	188	287	86	183	300	68	187	298	98	169	310
12. Antall ukeverk	15,6	29,4	46,3	19,4	33,6	51,5	17,4	55,1	76,-	47,-	93,7	94,2
13. Antall mann	1,4	1,1	1,1	1,6	1,3	1,2	1,8	2,-	1,8	3,3	3,9	2,2
14. Båteierens alder — år ..	48	51	51	50	45	49	45	43	45	45	46	52
15. Båttørrelse — fot	18,-	18,1	18,4	22,-	21,8	22,2	28,7	27,7	27,5	37,4	38,1	37,7
16. Båtens gj.ansk.verdi .kr.	6 000	6 300	6 300	10 300	10 600	10 500	23 600	19 500	20 100	49 900	55 900	51 900
17. Redskapens »	3 600	4 400	3 400	5 700	5 500	6 300	3 200	9 300	12 100	8 700	19 200	13 500
18. Prosentdel av fangstverdi tatt i:												
1. kvartal	25	21	26	9	27	23	57	28	26	58	35	25
2. »	41	30	26	51	27	26	27	30	23	22	26	26
3. »	20	27	25	27	22	26	7	23	28	10	22	24
4. »	14	22	23	13	24	25	9	19	23	10	17	25
19. Ant.båter i undersøkelsen	11	28	21	19	69	89	10	27	29	4	14	30
Herav:												
a. Dekte	—	2	—	4	18	20	7	13	15	4	14	30
b. Åpne.....	11	26	21	15	51	69	3	14	14	—	—	—

¹ Vedlikeholdsutgifter og avskrivninger. ² Vedlikeholdsutgifter, avskrivninger og assuransepremier.

gjeldende for fartøykostnadene (vedlikehold, avskrivning og assurance på fartøyet).

Både lønnsevnen pr. båt og lønnsevnen pr. ukeverk var gjennomgående stigende fra de minste til de største båtene. Dessuten var lønnsevnen gjennomgående høyere på båter drevet som eneyrke enn på de andre. Høyest lønnsevne pr. ukeverk oppnådde småbåtene på Skagerakkysten, mens området Trøndelag—Rogaland lå lavest. På båter over 25 fot var det til dels en betydelig forskjell i lønnsevne pr. ukeverk mellom de to områdene.

På båter med over 120 dagers driftstid var også båtseiers samlede nettoinntekt (hans nettolott pluss båtens driftsoverskott) stigende fra de minste til de

største båtene, på helårsdrevne båter således fra gjennomsnittlig kr. 5 300 i gruppen under 20 fot til gjennomsnittlig kr. 13 700 i gruppen 35—39 fot. Også nettolott pr. lott-taker var stigende på de samme båtene, fra gjennomsnittlig kr. 5 000 på båter under 20 fot til gjennomsnittlig kr. 11 500 på båter mellom 35 og 39 fot. Både båtseiers nettoinntekt og nettolott pr. lott-taker var høyere på småbåter drevet som eneyrke enn på de andre, unntatt i gruppen under 20 fot.

Driftsresultatene for en del båter som var med i undersøkelsen både i 1962 og 1961 viser at fangstverdien på disse båtene var høyere i 1962 enn i 1961 i gruppen over 35 fot, mens den viste gjen-

Tabell II. BÅTER UNDER 40 FOT SOM EIES AV FISKERE OM HAR SMÅBÅTFISKE SOM ENEYRKE. DRIFTSRESULTATER FOR 1962. Gjennomsnitt pr. båt.

	Båter under 20 fot med driftstid	Båter 20–24,9 fot med driftstid		Båter 25–34,9 fot med driftstid		Båter 35–39,9 fot med driftstid	
	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager
1. Fangstverdi i alt . . . . . kr.	6 710	14 870	12 060	24 840	36 960	58 320	40 530
2. Driftskostnader i alt . . . . . »	2 130	4 040	3 300	8 110	11 000	18 840	13 020
Herav:							
a. Drivstoffer . . . . . »	610	770	840	1 200	2 200	3 050	3 250
b. Agn . . . . . »	200	110	140	510	990	1 800	180
c. Redskapen ¹ . . . . . »	750	1 680	1 420	1 990	4 060	4 650	4 920
d. Båten ² . . . . . »	530	1 300	850	3 660	2 660	5 830	4 440
e. Annet — uspesifisert . . . . . »	40	180	50	750	1 090	3 510	230
3. Kalkulatoriske renter . . . . . »	220	690	500	810	1 200	1 590	1 200
4. Lønnsevne (p. 1 ÷ p. 2 ÷ p. 3) . . . . . »	4 360	10 140	8 260	15 920	24 760	37 890	26 310
5. Lønnsevne pr. ukeverk . . . . . »	76	268	156	256	270	347	282
6. Br.lott pr. lott-taker . . . . . »	4 080	8 250	7 670	6 530	10 640	9 080	13 710
7. Nettolott » . . . . . »	3 760	7 540	7 060	6 190	9 070	8 270	12 400
8. Båtens driftsoverskott . . . . . »	170	800	760	1 620	4 040	5 400	3 480
9. » » pr. eier . . . . . »	160	800	690	1 250	3 670	3 380	2 320
10. Båtseiers nettoinntekt (p. 7 + p. 9) . . . . . »	3 920	8 340	7 750	7 440	12 740	11 650	14 720
11. Driftstid — antall dager	307	194	311	193	302	194	314
12. Antall ukeverk	57,—	37,9	52,9	62,1	91,7	109,3	93,3
13. Antall mann	1,3	1,4	1,2	2,2	2,1	4,—	2,1
14. Båtseiers alder — år	53	49	49	50	45	49	52
15. Båttørrelse — fot	18,3	22,6	22,1	28,3	28,5	38,1	37,7
16. Båtens gj.ansk.verdi . . . . . kr.	6 200	13 500	10 300	22 400	23 300	52 100	51 900
17. Redskapens » . . . . . »	2 300	8 500	6 200	9 100	16 200	19 160	12 450
18. Prosentdel av fangstverdi tatt i:							
1. kvartal	25	28	25	30	27	30	25
2. »	27	26	25	35	22	29	26
3. »	27	17	25	21	28	23	25
4. »	21	29	25	14	23	18	24
19. Antall båter i undersøkelsen	7	7	54	7	18	8	24
Herav:							
a. Dekte	—	4	10	4	12	8	24
b. Åpne	7	3	44	3	6	—	—

¹ Vedlikeholdsutgifter og avskrivning. ² Vedlikeholdsutgifter, avskrivninger og assurancepremier.

nomgående nedgang på båter under 35 fot. Driftskostnadene viste gjennomgående stigning fra 1961 til 1962, trass i at driftstiden i flere grupper var kortere i 1962. Nettolott pr. lott-taker forandret seg stort sett i samme retning som fangstverdien fra 1961 til 1962, det vil si at den gjennomgående gikk opp på båter over 35 fot og ned på mindre båter. Det samme var tilfelle med lønnsevnen pr. ukeverk.

Sammenholder en driftsresultatene for helårsdrevne småbåter ifølge nærværende undersøkelse

med driftsresultatene for tilsvarende fiskefartøyer over 40 fot ifølge den årlige lønnsomhetsundersøkelsen som Fiskeridirektoratet utfører for slike fartøyer, finner en at tendensen til stigende bruttoinntekter og driftskostnader med stigende farkoststørrelse stort sett gjorde seg gjeldende fra de minste til de største båtene. Lønnsevnen pr. ukeverk og nettolotten pr. mann i Sør-Norge viste også stigning med stigende farkoststørrelse, mens tendensen i Nord-Norge ikke var så tydelig og klar på grunn av nedgang på de aller største båtene.

Tabell III. BÅTER UNDER 40 FOT HJEMMEHØRENDE I NORD-NORGE³
DRIFTSRESULTATER FOR 1962. Gjennomsnitt pr. båt.

	Båter under 20 fot med driftstid		Båter 20–24,9 fot med driftstid		Båter 25–34,9 fot med driftstid		Båter 35–39,9 fot med driftstid	
	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager	120–239 dager	240–360 dager
1. Fangstverdi i alt . . . . . kr.	6 200	7 750	10 750	12 960	31 880	35 960	58 200	38 730
2. Driftskostnader i alt . . . . . »	2 100	2 170	3 320	3 660	9 550	12 650	19 120	17 060
Herav:								
a. Drivstoff . . . . . »	700	610	610	840	1 330	2 570	2 950	3 630
b. Agn . . . . . »	90	110	150	150	660	1 720	1 500	670
c. Redskapen ¹ . . . . . »	740	930	1 260	1 420	2 640	3 780	4 780	5 570
d. Båten ² . . . . . »	490	490	1 170	1 190	4 010	2 660	6 410	6 190
e. Annet — uspesifisert . . . . . »	80	30	130	60	910	1 920	3 480	1 000
3. Kalkulatoriske renter . . . . . »	290	260	510	550	1 100	1 140	1 700	1 460
4. Lønnsevne (p. 1 ÷ p. 2 ÷ p. 3) . . . . . »	3 810	5 320	6 920	8 750	21 230	22 170	37 380	20 210
5. Lønnsevne pr. ukeverk . . . . . »	136	124	208	185	312	251	343	196
6. Br.lott pr. lott-taker . . . . . »	4 280	5 580	5 510	8 040	8 080	9 930	8 720	11 020
7. Nettolott . . . . . »	3 980	5 260	5 000	7 500	7 410	8 570	7 900	9 730
8. Båtens driftsoverskott . . . . . »	40	270	320	620	2 780	4 760	4 770	1 740
9. » » pr. eier . . . . . »	40	270	290	620	2 320	4 760	2 650	870
10. Båteiers nettoinntekt (p. 7 + p. 9) »	4 020	5 530	5 290	8 120	9 730	13 330	10 550	10 600
11. Driftstid — antall dager	188	284	174	292	186	290	177	292
12. Antall ukeverk	28,0	42,8	33,2	47,2	68,1	88,2	109,1	102,9
13. Antall mann	1,0	1,1	1,3	1,1	2,5	2,1	4,3	2,6
14. Båteierens alder — år	52	51	46	49	47	44	48	50
15. Båttørrelse — fot	17,9	18,4	21,7	22,0	28,3	27,6	38,0	38,7
16. Båtens gj.ansk.verdi . . . . . kr.	6 200	6 300	11 900	12 100	25 800	18 100	55 700	61 700
17. Redskapens » . . . . . »	3 200	3 400	5 700	5 700	14 200	12 400	22 100	19 100
18. Prosentdel av fangstverdi tatt i:								
1. kvartal	18	26	26	21	30	26	33	27
2. »	29	26	29	25	29	24	29	27
3. »	27	25	22	28	20	27	21	19
4. »	26	23	23	26	21	23	17	27
19. Antall båter i undersøkelsen	24	19	40	43	9	10	9	6
Herav:								
a. Dekte	2	—	18	19	9	8	9	6
b. Åpne	22	19	22	24	—	2	—	—

¹ Vedlikeholdsutgifter og avskrivninger. ² Vedlikeholdsutgifter, avskrivninger og assurancepremier. ³ Finnmark, Troms og Nordland fylker.

Tabell IV. BÅTER UNDER 40 FOT HJEMMEHØRENDE I SØR-NORGE. DRIFTSRESULTATER FOR 1962.

Gjennomsnitt pr. båt.

	Trøndelag — Rogaland							Skagerakkysten				
	Båter u. 20 fot med driftst.	Båter 20–24,9 fot m/driftstid		Båter 25–34,9 fot m/driftstid		Båter 35–39,9 fot m/driftstid		Båter 20–24,9 fot m/ driftst.	Båter 25–34,9 fot m/driftstid		Båter 35–39,9 fot m/ driftst.	
		120– 239 dager	120– 239 dager	240– 360 dager	120– 239 dager	240– 360 dager	120– 239 dager		240– 360 dager	240– 360 dager		120– 239 dager
1. Fangstverdi i alt . . . . . kr.	8 660	5 710	10 540	9 530	12 190	21 820	25 800	14 930	16 720	53 200	60 270	
2. Driftskostn. i alt . . . . . »	3 420	2 170	3 220	3 600	4 120	9 100	11 820	3 280	4 060	10 760	14 860	
Herav:												
a. Drivstoffer . . . . . »	530	470	760	820	860	1 420	2 660	820	950	2 220	3 950	
b. Agn . . . . . »	—	70	130	120	120	640	290	150	70	40	—	
c. Redskapen ¹ . . . . . »	2 360	1 040	1 520	1 540	1 600	2 850	4 430	1 370	1 680	5 870	6 240	
d. Båten ² . . . . . »	340	550	780	1 040	1 530	3 980	4 170	720	1 320	2 550	4 530	
e. Annet — uspesifisert . . »	190	40	30	80	10	210	270	220	40	80	140	
3. Kalkulatoriske renter . . . . »	660	420	480	570	660	1 660	1 260	430	500	1 540	1 040	
4. Lønnsevne (p. 1 ÷ p. 2 ÷ p. 3) . . . . . »	4 580	3 120	6 840	5 360	7 410	11 060	12 720	11 220	12 160	40 900	44 370	
5. Lønnsevne pr. ukeverk . . . »	121	91	122	114	124	168	140	228	233	420	473	
6. Br.lott pr. lott-taker . . . . »	3 510	3 340	6 010	3 550	5 760	4 600	8 430	9 590	6 230	15 650	20 360	
7. Nettolott . . . . . »	3 290	2 930	5 450	2 880	5 090	3 880	7 120	9 450	5 800	13 310	18 610	
8. Båtens driftsoverskott . . . . »	250	130	570	750	810	450	590	1 160	1 380	5 060	7 990	
9. » pr. eier . . . . . »	250	130	520	540	620	200	460	900	1 150	5 060	4 990	
10. Båteiers nettoinntekt (p. 7 + p. 9) . . . . . »	3 540	3 060	5 970	3 420	5 710	4 080	7 580	10 350	6 950	18 370	23 600	
11. Driftstid — ant. dager	188	196	308	188	297	154	306	308	185	314	327	
12. Antall ukeverk	37,8	34,1	56,1	47,2	59,9	65,9	90,7	49,2	52,2	97,3	93,9	
13. Antall mann	1,4	1,2	1,3	1,7	1,4	3,1	2,1	1,1	2,—	2,2	2,—	
14. Båteierens alder — år	47	45	49	42	46	42	54	51	39	47	52	
15. Båttørrelse — fot	19,—	22,—	22,3	27,2	26,7	38,2	37,4	22,6	28,—	29,4	37,7	
16. Båtens gj.ansk.verdi . . . . . kr.	6 800	8 800	9 200	17 200	17 500	56 400	49 300	9 400	13 600	21 300	45 700	
17. Redskapens » . . . . . »	11 400	5 300	6 900	6 800	6 600	14 800	13 500	5 700	8 000	26 100	10 800	
18. Prosentdel av fangstverdi tatt i:												
1. kvartal	34	28	25	26	24	44	25	24	21	28	25	
2. »	34	25	26	30	27	14	26	24	31	19	25	
3. »	28	21	24	24	25	25	26	26	33	29	25	
4. »	4	26	25	20	24	17	23	26	15	24	25	
19. Antall båter i undersøkelsen . .	4	29	42	13	14	5	14	4	5	5	10	
Herav:												
a. Dekte	—	—	1	4	5	5	14	—	—	2	10	
b. Åpne	4	29	41	9	9	—	—	4	5	3	—	

¹ Vedlikeholdsutgifter og avskrivninger. ² Vedlikeholdsutgifter, avskrivninger og assuransepremier.

